Descoperirea lui Isus Cristos

Jeffersonville, Indiana, USA
4 decembrie 1960 dimineaţa

1 Îţi mulţumesc foarte mult, Frate Neville. Vă puteţi aşeza. Eu cred că s-a zis odată: „Eram fericit când îmi spuneau: 'Să mergem la Casa Domnului'."

Acum, ne pare foarte rău că nu avem camere, sau locuri de şezut, pentru toţi care sunt prezenţi şi poate vor spori săptămâna viitoare. Oamenii vor veni înăuntru, auzind de adunare.

Dar motivul pentru acest timp special era că noi vom… Duhul Sfânt a pus în inima mea această avertizare de a convinge Biserica că ar trebui să aibă acest Mesaj din ziua de azi. Eu cred că acestea sunt mesajele cele mai remarcabile ale Bibliei, deoarece ele îl descoperă pe Cristos în Biserica Lui, în acest timp.

Şi apoi, nimeni nu poate avea credinţă sau să ştie ce face, sau unde merge, numai dacă are ceva pe ce să-şi bazeze gândurile şi credinţa. De aceea, dacă Scriptura ne-a descoperit pe Cristos în aceste zile din urmă, în aceste vremuri, am face bine să căutăm şi să aflăm unde suntem.

2 Acum, ne pare rău că biserica noastră nu este prea mare; noi sperăm să o mărim într-o zi.

În aceste ultime patru zile studiind în special partea istorică din cartea Apocalipsa, am intrat în lucruri la care niciodată nu m-am gândit, că se vor întâmpla într-adevăr. Şi asta mi-a adus un simţământ că după aceste Şapte Epoci ale Bisericii (eu am trecut prin aceea), mi-ar place să am o altă serie similară de a predica despre Biserica adevărată şi biserica falsă, trecând prin istorie şi Scriptură; odată m-am străduit, într-o predică, să iau viţa adevărată şi viţa falsă, din Biblie.

3 Noi încercăm să aducem câteva scaune. În timp ce mă gândesc la asta şi oamenii încearcă să se aşeze, dorim să aducem mai multe scaune, ca să umplem locurile din spate şi de afară şi câteva împrejur, aşa ca să putem avea mai mulţi oameni în timpul serviciilor.

4 Acum, privitor la aceasta, vreau să vă asigur pe fiecare dintre voi, care sunteţi într-adevăr convinşi despre aceste lucruri care vor veni, că de fiecare dată noi urmează să explicăm aceasta. Acum nu vreau să-mi asum, sau eu însumi să mă gândesc să iau această carte măreaţă a Apocalipsei cu cele Şapte Epoci ale Bisericii. Dar eu depind solemn de Dumnezeu, pentru ca El să mi-o descopere aşa cum mă voi apropia de ea.

Istoria naturală, este luată din istoriile cele mai remarcabile despre care eu am ştiut… le am aşezate în camera mea de studiu chiar acum. Cam cinci sau şase comentarii: „Cele Două Babiloane" ale lui Hislop; „Cartea Martirilor" a lui Fox şi alte cărţi mari, precum „Consiliul Pre-Niceea" cam patru cărţi despre aceea, în jur de patru sute de pagini la fiecare carte. Şi Conciliul din Niceea şi toată istoria pe care noi o putem avea. Căci dincolo de asta, de la banda magnetică, noi urmează să scriem un comentariu despre Cele Şapte Epoci Ale Bisericii, pentru a le trimite în toată lumea, dacă putem, deoarece noi suntem în zilele din urmă. Noi suntem în timpul sfârşitului.

5 Niciodată nu mi-am dat seama, în inima mea, aşa de mult până la ultima alegere şi apoi am văzut unde suntem. Şi Duhul Sfânt începuse să mi-o descopere pentru ca să avertizez poporul şi s-o aşez. Dar nu o pot face într-o biserică neîncăpătoare cum este aceasta. Şi atunci voi şedea şi doar voi scrie cartea. Eu simt că dacă ajung la amvon, inspiraţia Duhului Sfânt care este printre creştini vine şi peste mine ca să mă ajute. Deci aş fi mult mai mulţumitor să scriu cartea după ce o iau de pe benzi, deoarece acolo noi vom avea deja inspiraţia despre ea. Desigur, cărţile vor fi într-un fel aranjate, deoarece aici spunem lucruri pe care nu le vom pune în carte. Şi ne-ar fi luat prea mult timp în a ne repeta, precum o fac eu. Şi apoi în carte totul va fi aranjat. Dar noi încercăm să le dăm tuturor, atât de mult cât putem, în forma acestor benzi.

Acum, înregistrările din fiecare seară şi literatura şi aşa mai departe, băieţii le vor avea chiar în afara clădirii acolo.

6 Acum, luăm asupra noastră această încercare spre slava lui Dumnezeu. Acum, poate nu voi fi în stare în fiecare seară să aduc aceste mesaje despre Cele Şapte

Biserici, sau Cele Şapte Epoci ale Bisericii în şapte seri, acordând o seară pentru fiecare epocă.

Iată ce intenţii de studiu am: luni seara, Efes; marţi seara, Smirna; miercuri seara, Pergam; joi seara, Tiatira; vineri seara, Sardes; sâmbăta seara, Filadelfia; şi duminică dimineaţa şi duminică seara, pe cea Laodiceană, epoca Bisericii în care trăim, citând istorici ai epocii originale, îngerii din epoca aceea, mesajele şi desfăşurarea Bisericii, aşa cum ea se manifestă până în acest timp. Este uimitor să vezi cum fiecare prezicere din Scriptură se potriveşte exact cu istoria. Chiar pe când mă gândeam la asta… asta m-a uimit aşa de mult, încât ieri am citit până ce am simţit că ochii mi s-au umflat.

Şi am ieşit, zicându-i soţiei: „Eu niciodată nu am visat-o în acel fel.” Observaţi cât este de măreaţă?

7 Şi acum, câteodată nu sunt în stare să termin totul într-o seară. Biserica, mesajul către Biserică. Şi dacă nu pot termina într-o seară, atunci dimineaţa următoare la ora zece... se va anunţa în fiecare seară, pentru acei care doresc să vină şi să asculte restul, deoarece vom încerca să îl punem tot pe bandă. Eu voi avea servicii atunci de la ora zece dimineaţa până după-amiază în timpul zilei, ca să încerc să termin restul mesajului deoarece ei îl vor prinde pe bandă.

Noi am anunţat că acolo nu vor fi servicii de vindecare, pentru că încercăm să ne ţinem de exprimarea profetică a Bibliei. Apoi noi vom avea un serviciu de vindecare aici, foarte curând. Apoi după ce aceste servicii se termină, vom avea un serviciu de vindecare din nou, înapoi în acest locaş.

8 Şi acum, vreau să fie foarte clar, aşa ca fiecare să-şi poată aminti, că aceasta ar putea tăia şi împinge şi să ne dea tuturor o mare scuturare. Dar eu nu sunt responsabil pentru nimic altceva decât pentru predicarea Cuvântului. Asta este tot. Doar ţinând drept cu Cuvântul. Şi de multe ori ar putea… Şi aceste Epoci ale Bisericii ar putea să reflecte ceva asupra denominaţiunii cuiva. Şi dacă o face, asta nu este intenţionat să fie cu asprime. Asta declară, pur şi simplu, ce a zis Scriptura şi descoperirea pe care am avut-o despre ea. Şi dacă voi credeţi că eu greşesc, atunci nu fiţi împotriva mea; doar rugaţi-vă pentru mine, căci Dumnezeu vrea să-mi arate ce este corect; căci, fără îndoială, eu vreau să fiu corect.

Şi apoi un alt lucru. Dându-mi seama de responsabilitatea pe care o am într-o adunare ca aceasta, ca să învăţ poporul, Duhul Sfânt mă ţine responsabil pentru cuvintele pe care le spun de la acest amvon. Astfel, vedeţi cât de respectuoşi trebuie să ne apropiem de aceasta.

9 Aş fi vrut să se ţină altundeva, dar fiindcă este vorba de învăţătură, afară în serviciile evanghelistice fiecare are o idee, sau deosebire, aşa cum a fost de-a lungul epocilor. Dar noi avem propria noastră biserică, ceea ce bisericile noastre ne-au învăţat şi ce noi credem. Mie nu-mi place să merg în biserica cuiva, sau printre oameni, în acel fel şi să le zic ceva care este contrar cu ceea ce ei au fost învăţaţi. Dar, după toate, eu am încercat limpede să-mi fac declaraţiile mele. Dacă un om catolic depinde de Biserica Catolică pentru salvare, el este pierdut. Dacă un baptist, depinde de Biserica Baptistă, este pierdut. Sau, un penticostal dacă depinde de Biserica Penticostală ca să-l salveze, el este pierdut. Şi cu fiecare Biserică este la fel. Dar dacă orice individ se odihneşte solemn pe credinţa în lucrurile terminate ale lui Cristos la Calvar, acela este salvat. Păi mie nu-mi pasă la ce Biserică aparţine el. „Deoarece prin credinţă sunteţi salvaţi şi aceea este prin har.”

10 Acum, uneori, să faci asta… Eu cred că în propria mea clădire mică de aici în care noi am început cu mulţi ani în urmă, doar cu un bătrân, o grămadă de pietre îngrămădite şi alte lucruri… Şi acesta-i într-un fel un loc sacru pentru noi. Nouă nu ne-ar place aceasta, doar nu-mi place s-o văd schimbată, într-un fel, deoarece aici este locul unde Dumnezeu a început întâi să ne întâlnească, când nu aveam nici măcar podea. Dar, ea a ajuns la un loc acum încât este veche, iar noi suntem într-un program de reclădire aici pentru a umple acest colţ de biserică de aici.

Aici mă simt ca şi când m-aş întoarce de pe câmp. Nu vreau să rănesc fraţii cu mesajele - şi cu alte lucruri - dar aici am dreptul să-mi exprim propria mea opinie, chiar de aici de la amvon. Şi astfel dacă voi ziceţi: „Eu am fost învăţat puţin diferit, aş vrea…” Şi apoi, în acest loc noi invităm pe fiecare, dacă ei vor să vină. Vedeţi? Nu este nimeni ca s-o patroneze, sau ceva de acest fel. Acesta este Tabernacolul şi oricine care vrea să

vină, este binevenit să vină; doar vino drept înainte. Astfel eu vă invit şi să vă aduceţi Biblia voastră, creion şi hârtie la fiecare adunare.

11 Şi acum, cu toate comentariile şi aşa mai departe, nu puteam să aduc toate cărţile, aşa că doar scriu de fiecare dată aici pe hârtie, mici notiţe din istorie şi comentarii şi aşa mai departe, ca să pot fi în stare să citesc din notiţe aici, în loc să am cartea ca să-i răsfoiesc paginile. Totuşi, când vin la Scripturi, noi vom folosi Biblia. Iar apoi, în comentariu voi explica, ori istoria, ori ceea ce au zis istoricii acolo şi aşa mai departe. Desigur în evenimentele cărţii care vine, păi, noi putem s-o simbolizăm corect atunci şi să avem totul în ordine.

12 Acum, vom face tot ce putem ca să începem devreme şi să scăpăm tot devreme, cât de repede posibil. Şi vor fi opt zile de adunare de duminică până duminică.

În această dimineaţă, încep cu Apocalipsa capitolul unu, din cartea Apocalipsei. Apocalipsa este împărţită în trei părţi. Primele trei capitole sunt cele cu care ne vom ocupa în aceste opt zile. O epocă a Bisericii ne poate lua o lună. Dar noi trebuie să atingem punctele principale, aşa cum noi o spunem. Apoi când voi obţineţi cartea, ea va fi scrisă cu mai multe detalii.

13 Acum, Apocalipsa, primele trei capitole, se ocupă cu Biserica; apoi Biserica dispare; noi nu o mai vedem până la timpul sfârşitului. De la Apocalipsa 1 până la 3 este Biserica; de la Apocalipsa 4 până la 19 este Israel, o naţiune; şi de la 19 până la 22 sunt amândouă împreună, plăgile şi avertizările, şi aşa mai departe, până la sfârşit. Este împărţită în trei părţi. Înţelegeţi? Şi noi luăm primele trei capitole care corespund cu Biserica şi epoca Bisericii în care trăim.

Ar putea părea într-un fel sec, deoarece noi trebuie să mergem înapoi şi să punem o temelie. Eu m-am rugat şi am studiat, am făcut tot ce am putut ca să încerc să aduc simţul Duhului Sfânt, care să aşeze aceasta, încât oamenii să o vadă şi voi să puteţi vedea şi să fiţi lămuriţi ca să vă facă să veniţi mai aproape de Cristos, căci noi suntem în timpul sfârşitului.

14 Şi acesta-i un lucru aşa de minunat, după cum am studiat istoria, să aflu cum a început acea Biserică, cum a pornit, cum a luat loc, şi să văd acea sămânţă micuţă a lui Dumnezeu mişcându-se prin fiecare din aceste epoci, aproape scoasă complet afară, într-un loc.

Acum, mâine seară vom începe şi vom avea o hartă aici. Nu o hartă, ci o tablă pe care vreau într-un fel să învăţ asta. Eu cred că învăţătorul de şcoală duminicală, unul din ei are o tablă. Eu am văzut-o în spate. Eu vreau ca un uşier s-o aducă sus, s-o pună aici în faţă, aşa ca să pot învăţa de pe ea; să scriu, ca voi să fiţi siguri şi voi s-o puteţi desena, de asemenea, pe hârtia voastră, şi aşa mai departe, să o aduc mai aproape, aşa cum o putem face.

15 Dar eu vreau să zic înainte de a începe. Priviţi începutul Epocilor Bisericii să vedeţi cum apostolii, învăţăturile şi lucrurile pe care ei le-au învăţat, principiile Bibliei şi apoi să vedeţi acea Biserică, la o distanţă de circa două generaţii faţă de apostoli, cum a început să se depărteze de adevărata învăţătură reală. La a treia generaţie, ajunseseră mai distanţaţi. După a patra, a slăbit într-o stare căldicică. Biserica a produs o biserică căldicică.

Şi apoi o Biserică umplută cu Duhul, eu o zic cu respect evlavios, despre fiecare religie a oamenilor. De la început până în acest timp, Biserica adevărată a fost o Biserică a Rusaliilor. Asta este adevărat! Dumnezeu a păstrat această Biserică.

Şi eu adesea mă întrebam, când Isus a făcut remarca, a zis: „Nu te teme, turmă mică, este voia bună a Tatălui vostru să vă dea Împărăţia.” M-am întrebat adesea ce însemna aceea, dar acum eu o înţeleg.

16 Săptămâna trecută am avut o adunare în Shreveport, Louisiana, cea mai măreaţă adunare la care m-am dus vreodată în viaţa mea. Shreveport.

Eu am avut câteva zile de vacanţă şi m-am dus jos în Kentucky, cu Fratele Woods, la vânătoare, unul din diaconii bisericii de aici, sau administratori, mai degrabă. Ne-am dus în păduri.

Eu am împuşcat cea dintâi veveriţă. Am zis: „Doar voi aştepta,” căci cineva a trecut cu câţiva câini. „Eu voi aştepta până ce veveriţele ies din scorburi.” Au fugit sus în copaci

în scorburi, să se ascundă. Acum, eu am zis: „Când ele vin afară eu voi şedea aici şi aştept.” Căci era foarte rece şi urechile îmi ardeau, ştiţi voi, vânturile ascuţite treceau prin scorburi. Am spus: „Eu aştept aici până ce veveriţele vin înapoi.”

17 Abia m-am aşezat când am auzit glasul Duhului Sfânt spunându-mi: „Ridică-te şi du-te sus la locul pe care l-ai numit Scorbura Vânătorului. Acolo Eu voi vorbi cu tine.”

Şi eu m-am dus în locul chemat: „Scorbura Vânătorului”. Motivul că eu însumi am numit aceste scorburi, era aşa ca eu să ştiu unde sunt. „Scorbura Vânătorului” era deoarece ei au avut… Eu m-am dus acolo şi am văzut şaisprezece veveriţe şezând pe un copac. Am împuşcat în limita legală, restul le-am lăsat acolo şi m-am îndepărtat. (Aceea-i vânătoare corectă, aşa se face); Eu am numit-o aşa „Scorbura Vânătorului.”

Şi El s-a referit la mine: „Locul pe care tu l-ai numit ”Scorbura Vânătorului,“” nu că El l-a numit, ci că eu am numit locul aşa.

Atunci m-am dus la capătul acelei scorburi şi am şezut sub un stejar alb. Am aşteptat circa o jumătate de oră. Nu s-a întâmplat nimic. M-am aşezat pe pământ, întins la pământ, mi-am întins mâinile, apoi El mi-a vorbit.

Şi când El a făcut-o, erau tocmai cuvintele pe care mi le-a descoperit despre această Scriptură la care ne referim în această dimineaţă. Eu nu o văzusem aşa în toată viaţa mea.

Şi apoi când am ajuns la Shreveport, Louisiana, o femeie (care este o femeie înzestrată), numele ei este D-na Shrader…

18 Cu mulţi ani în urmă când Îngerul Domnului m-a întâlnit jos la râu prima dată şi a apărut în Lumina aceea, şi cuvintele pe care El le-a vorbit acolo; unsprezece ani mai târziu, când am intrat în adunare, femeia aceasta micuţă s-a ridicat, a vorbit în limbi şi a interpretat. Asta era cuvânt cu cuvânt la fel cu ce a zis acel Înger.

Şi această femeie micuţă, când am intrat în Tabernacol, în locul la care am fost la Shreveport: 'Tabernacolul Vieţii,' Duhul Sfânt s-a mişcat peste femeia aceea şi a spus cuvânt cu cuvânt ce mi-a spus El mie acolo sus pe deal. Apoi Duhul a început să se mişte şi să dea interpretarea, prezicând lucruri prin descoperire, prin profeţie, lucruri care se vor întâmpla în adunările care urmau. Niciodată nu a eşuat.

Înainte de asta, o femeie micuţă s-a oprit în adunare, o baptistă a trecut pe acolo. Neştiind ce face şi stând în mijlocul adunării, deodată Duhul Sfânt s-a pogorât peste ea. A început să vorbească în limbi, o femeie baptistă din Prima Biserică Baptistă din Shreveport. Nu ştia ce face. Atunci, înainte ca să poată zice ceva, Duhul Sfânt a dat interpretarea, zicând: „AŞA VORBEŞTE DOMNUL: În trei luni, aici va fi Duhul lui Moise, Ilie şi Cristos, slujind în acest Tabernacol.'” Şi asta s-a împlinit exact.

19 Un bărbat baptist din Meridian, Mississippi, a pus mâna pe frigider ca să scoată ceva din el şi Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. Bărbatul a vorbit în limbi, neştiind ce face. Şi înainte să ajungă... nu înţelegea ce face. Dar Duhul Sfânt i-a vorbit din nou şi i-a zis: „Du-te la Shreveport, Louisiana, slujitorul Meu îţi va spune ce să faci.” Vedeţi?

Şi el a venit acolo, a zis: „Eu nu înţeleg aceasta, niciodată nu mi s-a mai întâmplat înainte.”

Oh, Doamne. Noi trăim în zilele din urmă, înaintea Venirii Domnului.

20 Acea bisericuţă penticostală era întotdeauna în minoritate. Acum, eu nu mă refer la denominaţiunea penticostală; eu nu mă refer la ea, ci la oamenii cu experienţa penticostală. Cincizecimea nu este o organizaţie, Cincizecimea este o experienţă pe care o poate avea oricine vrea. Catolic, iudeu, prozelit, metodist, baptist: „Oricine vrea, să vină.” Aceasta este o experienţă în care individul… Dumnezeu nu se ocupă cu o denominaţiune, nici nu se ocupă cu Neamurile ca o rasă sau ca o naţiune. El se ocupă cu indivizi. Oricine vrea, fie alb, negru, galben, maroniu, metodist, baptist, protestant, catolic, orice este el, doar să vină. Oricine. Eu sunt bucuros că El a făcut-o în acest fel.

Aşa cum un ins a spus odată: „Eu mai degrabă aş vrea ca El să spună aceea decât să cheme numele meu.” „Lăsaţi-l pe William Branham să vină.” Deoarece acolo ar putea fi mai mulţi decât un William Branham. Dar când El spune: „Oricine”, eu ştiu că acolo m-a inclus şi pe mine.

Astfel, acela-i felul în care noi toţi putem simţi: „Oricine vrea să vină.”

21 Acum, eu ştiu că există mulţi oameni care aşteaptă aici, afară prin hoteluri şi moteluri, care vin din jurul lumii. Vedeţi? Oh, aici sunt oameni din Irlanda şi din locuri diferite, care aşteaptă aceste întâlniri. Dar eu nu pot ajunge la ei chiar acum. Eu vreau să acord tot timpul pentru aceste adunări. Înţelegeţi?

22 Când mă întorceam din călătorii, deseori aveam pe cineva să slujească. Ei ţineau adunările. Dar chiar acum noi trebuie să trecem peste asta din cauza acestor servicii.

Acum, doar un lucru înainte ca să începem asupra acestei Cărţi. La început era o Biserică a Cincizecimii, iar acea Biserică penticostală s-a mişcat înainte în puterea Duhului Sfânt şi a scris o carte a faptelor. În a doua etapă, a început să se micşoreze; Biserica a devenit formală. În epoca a doua a Bisericii ea era deja foarte formală, dar acea sămânţă micuţă de la Cincizecime a mers tot înainte cu supranaturalul. Apoi a pătruns într-o epocă întunecoasă de aproape patru sute şi ceva de ani, într-o persecuţie întunecoasă. Acea micuţă epocă de la cincizecime a continuat să trăiască prin aceea. Cum de a supravieţuit ea, nu mă întrebaţi. Ea era în mâna lui Dumnezeu. Singurul care a putut-o ţine.

Deoarece ei îi ţintuiau pe stâlpi şi luau un bărbat şi îl învârtea pe un ciot; şi luau ţăruşi de lemn şi îi înfigeau în picioarele lor şi lăsau animalul… câinii, să îi mănânce din spate, şi să tragă intestinele din ei, înainte să moară. Luau femeile, le tăiau sânii cu o tăietură în felul acesta, sânul lor drept şi suportau şi lăsau ca sângele să ţâşnească până ce viaţa a ieşit din ele. Luau pruncii din mamele care erau în aşteptare şi îşi hrăneau câinii şi porcii în timp ce ele se uitau la ei presupunând încă a fi creştinism, dar Biblia a spus, Isus a spus: „Se va împlini că ei vă vor omorî crezând că fac lui Dumnezeu un serviciu.” Vedeţi?

23 Şi acum, acel lucru s-a strecurat până la epoca următoare. Apoi în final s-a terminat.

Apoi observăm cum Biserica a venit afară în Reformă. Ea s-a îndepărtat şi s-a îndepărtat în timpul acela şi s-a îndepărtat de Duhul, s-a îndepărtat de Duhul drept în jos până la această epocă din urmă în care ea este gata să se unifice şi să-i facă un chip la fiară. Dar acel Duh micuţ va trăi în inimile oamenilor până vine Isus. Asta aşa trebuie să fie.

Ţineţi minte asta. Noi vom lua aceea afară din hărţi, iau istoria şi fiecare lucru ca să vă arăt că este exact în acel fel. Luaţi istoria şi citiţi-o, vedeţi şi ce a zis Biblia comparaţi-o apoi cu ce zice istoria şi vedeţi cum corespunde. Exact în felul acela.

Oh, fie ca noi toţi să nu o luăm ca o simplă lectură, ci ca ceva solemn, cu seriozitate, să luăm avertizările Duhului Sfânt şi să ne rugăm zi şi noapte. Nu lăsaţi nimic să vă oprească din rugăciune!

24 Noi mergem înăuntru, săpăm şi dezgropăm vieţile acelor oameni mari din urmă de acolo şi aflăm cum ei s-au jertfit. Apoi veţi vedea cât de puţin aţi făcut voi. Asta mă face să mă simt ruşinat de mine însumi, uneori, cum noi vrem să avem totul atât de uşor. Lor le-a fost atât de greu. „Au pribegit în jur,” a zis Pavel în Evrei 11: „în piei de oi şi piei de capre, torturaţi şi chinuiţi, săraci.” Cum va sta mărturia noastră în picioare lângă mărturia lor? Cum va fi ea pe partea aceea? Şi noi vrem să avem întotdeauna totul frumos.

25 Acum, doar în respect, înainte ca să deschidem Cartea, mi-ar place ca toţi cei care putem, să ne ridicăm pentru un moment de rugăciune. Acum, cu sinceritatea inimii voastre, înălţaţi un cuvânt de rugăciune către Dumnezeu.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului şi pământului, Autorul Vieţii Eterne şi Dătătorul tuturor darurilor bune şi desăvârşite, noi Ţi-am cere, Doamne, întâi, să ne ierţi de toate indiferenţele noastre şi de păcatele noastre şi de încălcările împotriva Ta şi împotriva prietenilor noştri.

Fie ca această mică perioadă de adunare să fie nu numai pentru edificarea sufletelor noastre, ci şi ca să ne lumineze şi să ne inspire până ce vom merge să spunem şi altora. Fie ca acesta să fie un timp de rededicare, unindu-ne în plinătatea Trupului lui Cristos şi astfel să fim gata pentru răpire.

Tată Dumnezeule, nu prin propriile noastre simţuri, ştiind că slujitorul Tău şi toţi ceilalţi slujitori sunt insuficienţi pentru această temă măreaţă… ne dăm seama cât de

măreţi oameni au trecut care şi-au pus în inima lor să încerce să descopere aceasta sau să comenteze asupra marii Apocalipse; atunci ne dăm seama că noi suntem, mai neputincioşi de cum erau ei, insuficienţi. Dar Tu eşti Suficienţa noastră.

26 Şi mă rog, Tată ceresc, căci, Tu vei face ceva special în acest timp, ca Duhul Sfânt să aibă întietate în fiecare inimă; taie împrejur buzele acestea care vorbesc şi urechile care ascultă. Şi când totul s-a terminat şi noi o dedicăm Ţie, fie ca să ieşim de sub pragul acestei case, zicând: „A fost bine pentru noi să fim acolo; Duhul Sfânt ne-a vorbit în timp ce am şezut acolo. Şi acum suntem determinaţi să facem tot ce noi putem în timp ce luminile serii strălucesc.” Admite aceasta, Doamne.

Doamne, în timpul acestei adunări, înnoieşte pe bărbaţi şi femei. Fie ca Tu să ridici vorbitori în limbi, interpreţi în limbi, daruri de profeţie. Ridică-ne predicatori, păstori, evanghelişti şi aşa mai departe, încât Biserica să poată fi zidită. Ridică misionari care să pătrundă în câmpul de acolo şi să ducă această Evanghelie glorioasă. Oriunde se va duce Cuvântul, să cadă pe pământ bun, producând însutit; căci credem că noi suntem la sfârşitul Epocilor. Sfârşitul este aproape.

Admite aceste lucruri, Tată. Şi deasupra, Doamne, în timpul acesta, ajută-mă, căci sunt în nevoie. Căci eu o cer aşa cum mă încredinţez Ţie în aceste servicii, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

27 [O soră vorbeşte în limbi şi un frate dă o interpretare: „Ascultă-Mă, poporul Meu. Lasă ca urechile tale să fie deschise la mişcarea Duhului lui Dumnezeu. Lăsaţi inimile voastre să fie înţelegătoare, deoarece Eu vă voi vorbi, poporul Meu, prin profetul acesta. El urmează să vă descopere lucrurile tainice din acest Cuvânt al Meu.

Lucruri pe care voi nu le puteţi înţelege, numai dacă vă vor fi descoperite spiritual şi vă vor fi descoperite aşa cum sunt. Binecuvântez inimile voastre copii. Priviţi la El, voi care puteţi fi în stare, aşa cum El vorbeşte prin profetul care zice lucrurile către ale voastre [cuvintele nu se aud clar.] către atenţiile voastre, căci El doreşte ca voi să ascultaţi… [cuvintele nu se aud clar pe bandă.]… Aceasta este o avertizare. Acesta este timpul din urmă în care Cuvântul urmează să fie spus multor inimi ale oamenilor. Acesta-i un timp în care înţelegerea voastră trebuie să fie roditoare. Deci, lăsaţi ca Duhul să vorbească prin profetul lui Dumnezeu şi inimile voastre făcute să... aibă înţelegere. Să vă strângeţi mai aproape ca să nu pierdeţi ceva care este prea preţios pentru voi. AŞA VORBEŞTE DOMNUL.“]

[Fratele Branham se roagă din nou şi adunarea se bucură.]

Dumnezeule Cel Atotputernic, Care ai înviat pe Isus din morţi, suntem aşa de bucuroşi să ştim că Duhul Tău locuieşte printre noi. El întotdeauna este adevărat şi nu are nici un cuvânt de neadevăr. Şi acum, Tată, confirmă în continuare Cuvântul Tău aşa cum îl citim, pentru slujba Ta. Şi fiecare inimă, aşa cum Tu ai spus: „Fiţi pregătiţi, şi gata, căci acolo va veni înainte ceva.” Acesta ar putea fi poporul care va primi ultima lor avertizare să se întoarcă de la lucruri pe care ei le fac acum, la calea cea corectă. Noi Îţi mulţumim, Dumnezeule Sfânt, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

28 Întoarce-ţi acum la Cartea Apocalipsa, capitolul unu… Acum, întâi eu vreau să citesc primele trei versete din Apocalipsa. [Fratele Branham foloseşte Biblia 'King James'.]

> *Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o Lui, să arate slujitorului Lui lucrurile care trebuie să se împlinească curând; şi El a trimis şi a făcut aceasta cunoscut prin îngerul Lui slujitorului Său Ioan,*
>
> *care poartă mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu şi despre mărturia lui Isus Cristos şi despre toţi… despre toate lucrurile pe care el le-a văzut.*
>
> *Binecuvântat este cel ce citeşte, şi acei care aud cuvintele acestei profeţii şi ţin acele lucruri care sunt scrise acolo: căci timpul este aproape.*

29 Aşa cum am spus înainte urmează să facem o împărţire a Cărţii conform cu istoria, şi aşa mai departe. Şi de fiecare dată când mă vedeţi referindu-mă la paginile care le-am scris aici, aceasta este esenţa pe care am luat-o din comentarii şi aşa mai departe.

Acum, scriitorul acestei cărţi este Ioan, sfântul Ioan divinul, care: A) a scris pentru generaţiile viitoare; B) a arătat către cei şapte îngeri ale celor şapte perioade distincte ale epocii creştine, din zilele apostolilor până la venirea Domnului. Şi, acum, epocile apar pe rând, fiecare, de la înălţarea Domnului nostru până la venirea Lui din nou. Fiecare

epocă a Bisericii a înfăţişat condiţia ei spirituală. E) Fiecare epocă a Bisericii se putea privi pe sine prin vorbirea Scripturală şi spirituală adresată ei; aşa cum Duhul vorbeşte, fiecare epocă se poate privi pe sine. Fiecare epocă poartă viţa adevărată a lui Cristos, fecioarele înţelepte. Şi fiecare epocă poartă viţa altoită, fecioarele neînţelepte.

30 Istoricii sunt de acord (Aceasta este viaţa lui Ioan.) că Ioan a trăit în ultimii lui ani în oraşul Efes unde a şi murit. El era pe Insula Patmos când a scris Cartea Apocalipsa. Ea nu era povestea vieţii lui, ci povestea lui Cristos în epocile viitoare. Vedeţi, ea era o profeţie. Nu era viaţa lui Ioan, nu viaţa lui Cristos, ci era profeţia unei epoci care avea să vină. Acestea nu erau exprimările lui profetice, ci exaltările Domnului, solemn o cred. Ea nu era descoperirea sfântului Ioan divinul, ci este descoperirea lui Cristos, Domnul.

Ea este ultima carte a Noului Testament. Totuşi ea ne spune începutul şi sfârşitul de distribuire a Evangheliei. Şcolari ai Bibliei sunt de acord cu asta.

Scrisoarea către Cele Şapte Epoci ale Bisericii a fost scrisă profetic pentru epocile viitoare. Pavel a scris despre viaţa şi gloria celor Şapte Biserici prezente în ziua lui. Ioan a scris despre viaţa şi gloria celor Şapte Biserici în viitor, căci Ioan s-a adresat către cei şapte păstori sau mesageri aşa de direct - tuturor creştinilor de sub aceşti şapte îngeri diferiţi.

31 Acum, cartea Apocalipsa. Acum, noi urmează să luăm, aşa cum o împărţim în dimineaţa şi seara aceasta, vom încerca să vă lăsăm afară cam pe la ora unsprezece, unsprezece-treizeci, ceva în felul acela, apoi începem din nou diseară la şapte.

32 Şi acum, cuprinsul acestui capitol 1:

Versetul 1, acesta vorbeşte într-adevăr pentru sine, deoarece este Descoperirea lui Isus Cristos.

Versetul al 2-lea: Sfântul Ioan divinul este slujitor şi scriitor.

Versetul al 3-lea: Binecuvântările pronunţate.

Versetul al 4-lea până la al 6-lea: Salutul către Biserică.

Versetul al 7-lea: Anunţurile.

Versetul al 8-lea: Dumnezeirea Supremă a lui Isus Cristos.

Versetul al 9-lea până la 20: Viziunea din Patmos.

Şi, de asemenea, versetele 14 şi 15 descriu slava înşeptită a Persoanei Lui. Oh, este minunat când noi vedem pe Cristos în persoana înşeptită a Lui. Fiinţa Lui înşeptită, Persoana Lui în învierea Sa glorioasă.

33 Acum, titlul descrie caracterul.

Descoperirea lui Isus Cristos…

Nu descoperirea sfântului Ioan divinul, ci Descoperirea Lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

Cuvântul grecesc „descoperire" este „apocalypse," care înseamnă „dezvăluire." Şi eu am luat acel cuvânt şi l-am căutat. Este asemenea unui sculptor care face o statuie mare şi o acoperă cu un văl. Apoi el se duce şi înlătură acest văl şi descoperă ce este în spatele lui. Aceasta este o descoperire.

Şi această carte nu descoperă atât de mult persoana lui Isus Cristos (deşi ea, fără îndoială, vorbeşte despre Dumnezeirea Lui, persoana Lui înşeptită şi despre lucruri cum ar fi că El este Preot, Împărat şi aşa mai departe), ci ea este descoperirea lucrărilor Lui viitoare, din cele Şapte Epoci ale Bisericii Lui, care vor veni.

34 Când Domnul nostru era pe Pământ, ucenicii L-au întrebat: „Învăţătorule, vei restitui Tu în timpul acesta Împărăţia lui Israel?"

Şi Isus a spus: „Nu este treaba voastră să cunoaşteţi acele vremuri şi timpuri." Şi nici unul nu va ştii. A spus: „Chiar Fiul, totuşi, nu ştie." Dar după moarte, înmormântare, înviere şi înălţarea Lui în slavă, El a primit de la Dumnezeu tot viitorul Bisericii.

Apoi El s-a întors înapoi să aducă acest mesaj Bisericii şi acest mesaj al venirii Lui şi condiţia Bisericii Lui de-a lungul epocilor.

El nu o putea face înaintea morţii, înmormântării şi a învierii Lui, deoarece, El încă nu a ştiut-o. Dar voi observaţi cum se citeşte Scriptura aici?

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o Lui… (Cristos)…

Cum că Dumnezeu, Tatăl, a dat descoperirea la Fiul Său Isus Cristos şi El a trimis îngerul Său la Ioan ca să anunţe aceste lucruri care erau, care au fost, care sunt şi vor fi. Oh, ea este aşezată minunat.

35 Acum, în această epocă măreaţă care vine, în care Ioan a văzut… Acum, aceste… această Apocalipsă i-a fost dată lui strict, ca să dezvăluie scopurile specifice ale lui Cristos, similar în fiecare epocă. Acela-i motivul că v-am spus în această dimineaţă: Ţineţi Biserica adevărată în mintea voastră. Adevărata Biserică a început în ziua Cincizecimii.

Nu există teolog, şcolar Biblic, sau istoric, care poate vreodată să spună că ea a început în zilele lui Martin Luther, Wesley, epoca catolică, sau orice altă epocă. Ea a început la Cincizecime. Aceea era inaugurarea Bisericii. Acela este Începutul. Astfel, de aceea, într-o discuţie cu cineva, stând la acea poartă a penticostalilor… ei nu pot merge nicăieri altundeva.

36 Doar aşa cum ai pune un iepure în câmp. Voi ştiţi unde este fiecare gaură, aşa că voi trebuie s-o astupaţi. El va trebui să vină drept înapoi la acelaşi loc de unde a plecat.

Păi, aceea-i felul cum nimeni nu poate vorbi despre Biserici şi epocile Bisericilor şi lucrările Duhului Sfânt; voi trebuie să veniţi înapoi la începutul original. El trebuie să vină înapoi acolo, deoarece Dumnezeu este infinit şi El este Omniprezent. De aceea, El fiind infinit, nu poate face ceva aici şi să facă ceva contrar la aceasta aici. El trebuie să facă de fiecare dată aşa cum El a făcut-o la început.

37 Aşa cum Petru a zis în ziua când neamurile au primit Duhul Sfânt: „Putem noi opri apa, văzând că ei primesc Duhul Sfânt aşa cum noi l-am primit la început?”

Isus când era pe pământ, a spus: „Aceasta…”

Cineva a venit şi a spus: „Este legal pentru noi să ne lăsăm nevestele dintr-o anumită cauză?”

Isus a spus: „Cel care a făcut parte bărbătească a făcut şi parte femeiască. Din această cauză un om va…”

El a spus: „Dar Moise ne-a îngăduit o scriere de divorţ.”

Isus le-a spus: „Dar de la început nu a fost aşa.”

Mergeţi înapoi la început. De aceea, dacă am vorbi despre epoca Bisericii, ar trebui să ne întoarcem înapoi la început, aşezând fiecare declaraţie pe care vreun om a făcut-o în jos prin epoci.

38 Cartea aceasta este cea mai oficială din toate cărţiledin Biblie. Ea este singura carte peste care Cristos şi-a pus pecetea Lui. Ea începe cu o binecuvântare şi sfârşeşte cu un blestem. „Binecuvântat este cel ce citeşte şi blestemat este cel ce scoate orice din ea.”

Ea este singura carte în care Cristos Însuşi a scris. Întreaga Biblie, Cele Zece Porunci, El le-a scris cu degetele Lui. Este corect. Şi iudeii ţin aceea. Şi astăzi este „Apocalipsa.” Descoperirea.

Şi dacă Satan urăşte vreo carte din Biblie, aceea este Apocalipsa. El urăşte, desigur, toată Scriptura. Ea este artileria întreagă. Dar dacă el dispreţuieşte ceva mai mult, este Apocalipsa şi Geneza. Deoarece Geneza spune începutul. Apocalipsa descoperă ce urmează să i se întâmple lui în zilele din urmă. El urmează să fie legat o mie de ani. Apoi el şi profetul fals şi fiara, vor fi aruncaţi de vii în lacul de foc.

Şi el va ataca Cartea Genezei despre aceasta, autenticitatea existenţei ei. El va zice că ea nu este autentică. El va învârti minţile oamenilor. Priviţi unde pune diavolul acea Carte a Genezei sau Cartea Apocalipsa, prima şi ultima.

39 Şi Cartea Apocalipsa are mai multe simboluri în ea decât tot restul cărţilor din Biblie. Ea are mai multe simboluri, deoarece ea este o carte de profeţie; ea este o carte profetică. De aceea, ea trebuie să fie înţeleasă de o clasă profetică. Ea nu se referă la fiecare. Nu este nimeni care o poate înţelege, doar mai greu. Această carte este pentru o anumită clasă de oameni. În Deuteronom, zice: „Lucrurile ascunse aparţin Domnului.” Asta este corect. Dar El ne descoperă, nouă, copiilor Lui, acele lucrurile ascunse. Astfel, nu …

Mintea firească nu poate cuprinde aceste lucruri măreţe ale Scripturii, deoarece ele par o nebunie pentru ea. Dar către acei care sunt iubitori ai Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ei a fost scrisă cartea Bisericii. Descoperirea lui Isus Cristos către Biserica Efes, către Biserica Smirna, către Bisericile de jos. Descoperirea lui Isus Cristos către Biserică. Îmi place asta.

40 Observaţi, ea este de asemenea la sfârşitul Scripturilor, sfârşitul complet. Şi ea este aşezată geografic la locul corect, la sfârşitul Bibliei. Descoperirea întregului lucru s-a aşezat aici la sfârşit cu o binecuvântare pentru acela care citeşte şi o ascultă, cu un blestem pentru acei care vor adăuga sau vor scoate ceva. Ea este artileria completă, oh, absolutul, nimeni nu poate adăuga la ea. Şi când un om încearcă să scoată ceva sau să adauge ceva la ea, Dumnezeu a zis că El îi va scoate partea din Cartea Vieţii. Vedeţi? El îi va lua partea din Carte, celui care adaugă ceva la ea.

De aceea, când noi vedem descoperirea multiplă a Domnului nostru, cine este El, ce este El, dacă vreo persoană va adăuga ceva la aceea, sau scoate ceva din ea, el profeţeşte fals. Mulţi au încercat să spună că au avut ceva, mai târziu după aceea. Dar aceea este descoperirea completă a Domnului Isus în epoca Bisericii Lui şi în zilele Lui, o descoperire a Domnului nostru.

Acum, dezvăluire, cuvântul grecesc, înseamnă ceva care a fost ascuns, nedescoperit. Descoperind pe Cristos.

41 Acum, versetul următor, versetul al 2-lea. Versetul unu îl dezvăluie pe Cristos. Descoperirea sau dezvăluirea. Oh, cum epoca din urmă şi venirea Domnului era acoperită apostolilor. Ei au pus o întrebare, dar numai unul a trăit să aibă descoperirea; şi el totuşi nu a înţeles-o, deoarece istoria încă nu era făcută.

Acum, istoria acestei cărţi, sau contextul acestei cărţi se adresa celor şapte biserici care erau atunci în Asia Mică. Ea se adresa celor şapte biserici. Dar acolo era ceva mai mult decât cele şapte Biserici în ziua aceea, anume fiecare dintre ele aveau să evolueze în timp în concordanţă cu caracteristicile epocilor viitoare.

Ca la Efes, ea avea un lucru caracteristic; Smirna, Pergam şi apoi Filadelfia, fiecare Biserică avea lucruri caracteristice, care aveau să se arate din nou în epocile care urmau să vină.

42 Oh! Fiecare om care poate vedea aplicaţia spirituală a Scripturilor mai pot spune că aceia nu au fost inspiraţi? [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] Tocmai acţiunea voastră, chiar motivele, chiar obiectivele oamenilor, păi, asta dovedeşte că Scriptura este inspirată. Să vezi cum Dumnezeu aplică aceste lucruri… chiar şi ceea ce faceţi, aici este un simbol despre ceva.

Ca Abraham, jertfind pe Isaac, singurul lui fiu, un simbol al lui Dumnezeu dând pe Fiul Lui, sute de ani mai târziu. Cum Iosif a fost vândut şi întemniţat, urât de fraţii lui dar iubit de tatăl său (Isus în simbol); cum Duhul a lucrat prin Iosif, un om care pur şi simplu a simbolizat perfect viaţa lui Cristos. Fiul lui David a şezut pe acelaşi munte… Când David a fost respins ca rege şi a plâns urcând pe munte, muntele Măslinilor, privind înapoi după aceea, Fiul lui David a urcat acelaşi deal ca un rege respins şi a plâns pentru Ierusalim. Duhul în simbol şi formă.

43 Oh, atunci... puteţi voi vedea marea Biserică a Cincizecimii în aceste zile din urmă? [Fratele Branham bate de cinci ori pe amvon.] Puteţi voi vedea cum Dumnezeu a inaugurat-o în ziua Cincizecimii? Acel Duh trebuia să rămână în Biserică în toate Epocile. Dar ei au ajuns formali şi indiferenţi. Ei vroiau să aibă o denominaţiune. Ei vroiau să unească Biserica şi statul împreună şi în final au făcut-o şi a cauzat sute de ani de persecuţie. Apoi, reforma! Şi în fiecare an, ei au retezat din Duh şi au adăugat la natural, au stins din Duh şi au adăugat la natural, până când acum ei sunt gata să o facă din nou. Noi trăim în aceste ultime ore de încheiere, sfârşitul Bisericii. Noi suntem în Filadelfia - sau Epoca Bisericii Laodicene.

44 Acum, capitolul 1, versetul 1, era prezentat lui Ioan. Cine este scriitorul? Ioan. Dar nu este descoperirea lui Ioan, deoarece ea a fost descoperirea lui Isus Cristos. El a fost ales ca un ucenic. Şi Cartea Însăşi descoperă lucrul, căci acesta era Isus Cristos care se descoperea.

Şi ea a fost trimisă - şi a anunţat asta prin îngerul Lui - lui Ioan. Noi nu ştim cine era îngerul. Biblia nu spune cine era îngerul. Dar ştim că el era un profet, deoarece

Biblia mai târziu spune aceea: „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să mărturisească despre aceste lucruri care în scurt timp trebuie să se împlinească.”

45 Apoi aflăm căci atunci când Ioan a început să se închine îngerului, acesta i-a zis: „Vezi să nu faci aceasta,” Apocalipsa 22, cred că este. Şi el a zis: „Căci eu sunt împreună slujitor şi dintre profeţi.” Acesta ar putea să fi fost Ilie. Acesta putea fi unul din profeţi. Ioan era un apostol. Dar acest profet era un trimis şi Ioan, fiind un apostol… priviţi la natura restului din epistolele lui; dovedesc că acesta nu era Ioan care a scris-o, deoarece ea nu avea natura ca acelea ale lui Ioan. Luaţi I Ioan şi II Ioan şi aşa mai departe şi citiţi-le. Priviţi la natura lor, apoi priviţi la natura celeilalte. Ioan era un scriitor şi un apostol, dar acesta este duhul unui profet. Acesta-i o persoană diferită, la urma urmei. Înţelegeţi? Nu era scrierea lui Ioan, nu era descoperirea lui Ioan, era descoperirea lui Dumnezeu despre Isus Cristos către Biserici. Ioan era un scriitor, scribul. Cartea o declară în acest fel.

Acum ea nu se adresa către Ioan; ea se adresa către Biserică. Bine. Ioan, în timpul acela era păstor al Bisericii din Efes. Şi acum, Cartea se adresa către Ioan - către Biserică, nu către Ioan.

46 Acum, în versetul 3. El anunţă binecuvântările. Ascultaţi.

Binecuvântat este cel ce citeşte, şi acei care aud cuvintele acestei profeţii, şi ţin acele lucruri care sunt scrise acolo: căci timpul este aproape.

Ce timp este aproape? Timpul în care lucrurile au loc, când această Descoperire a lui Isus Cristos este dezvăluită complet la fiecare Epocă a Bisericii.

Acum, motivul că el a scris-o în felul acesta, dacă el a zis… Păi, ei priveau la el ca să… dacă i-a fost descoperită. Dacă i-ar fi fost descoperită lui Ioan, că El urma să vină devreme, acele biserici acolo erau sfârşite. Acela-i felul cum Ioan s-a gândit. Dar, dacă ea era, acele biserici se sfârşeau mai repede, ele veneau… Dacă el ştia, dacă ea i-ar fi fost descoperit acolo că acolo urmau să fie Şapte Epoci ale Bisericii prelungite, mai multe mii de ani, sau mai multe sute de ani, atunci acolo n-ar fi fost nici un motiv de aşteptare, ei şi-ar fi sfârşit epoca Bisericii lor.

De aceea, Dumnezeu a vorbit aşa, iar lor nu le-a fost descoperit. Nu i-au fost descoperite lui Martin Luther lucrurile pe care John Wesley le va şti despre Scriptură. Nu le-a fost descoperit baptiştilor, ce penticostalii vor ştii din Scriptură, deoarece era o epocă diferită, într-o perioadă diferită şi Dumnezeu descoperă lucrurile numai la timpul potrivit.

Oh, voi nu puteţi planta bobul în perioada verii şi să se coacă în acelaşi timp. Voi plantaţi o sămânţă şi ea ajunge la maturitate. Dumnezeu plantează Cuvântul Lui, iar apoi creşte şi privim înapoi, spunând: „Asta era.” Păi, desigur, noi o vedem după ce a fost descoperit.

47 Acum, cuvântul Binecuvântat, anunţul binecuvântării (din versetul 3) este către cei care citesc sau ascultă tainele ei. Mintea firească o evită, deoarece mintea firească nu cunoaşte nimic despre asta. Nu-i de mirare că mintea carnală nu o ştie, deoarece în acea minte carnală este Satan; şi Satan este expus iar Satan însuşi nu vrea să fie expus.

Aţi observat voi cât de oribil este pentru Satan când ştie că este expus? Urmăriţi unul din servicii. Priviţi acţiunea oamenilor. Voi vedeţi aceea în adunările mele. Doar înainte ca Satan să fie expus peste o anumită persoană, voi puteţi vedea feţele lor schimbându-se. Voi vedeţi, ei nu ştiu ce să creadă. Cu totul dintr-o dată Duhul Sfânt coboară şi expune acel drac. Oh, el urăşte acel fel de adunare. Acela-i motivul pentru care avem o astfel de bătălie, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu expune pe diavol. Vedeţi? El spune cine este.

48 Precum aţi spune: „Femeia aceasta care şade aici,” sub inspiraţia Duhului Sfânt, spuneţi: „numele ei este d-na Jones. Ea vine de la aşa-şi-aşa.” Ce face aceea? Asta îi ridică duhul ei, îl duce sus la un loc.

„Cum m-a cunoscut el? Omul acesta nu mă cunoaşte, aşa că acesta trebuie să fie ceva duh. Ce fel de duh este acesta?”

„Acesta-i Duhul lui Dumnezeu.”

„Cum? Care este problema cu mine?”

„Tu ai tuberculoză, cancer, orice este asta, dar 'AŞA VORBEŞTE DOMNUL…'"

Oh! Ooh, cum urăşte Satan asta, deoarece acesta îl expune!

Acum, mintea carnală priveşte înainte şi spune: „Cititor de gânduri, telepatie mintală." Ei nu o ştiu! Asta este o nebunie pentru ei. Dar pentru cei care ştiu ce înseamnă, oh, ce binecuvântare este! Ce este asta? O descoperire! A cui este descoperirea? A vreunui om de la amvon? A lui Isus Cristos în această epocă a Bisericii din urmă, descoperindu-Se aşa cum a promis că El o va face. Aceasta este o descoperire. Vedeţi?

Şi Satan urăşte asta. Vai, cum o urăşte el. El şi planurile lui sunt expuse. „Satan urăşte Apocalipsa şi Genesa", am scris aici jos. Asta este întocmai adevărat.

Acum, de ce urăşte el descoperirea? De ce este el atât de tare împotriva descoperirii? Deoarece descoperirea este artileria întreagă a Cuvântului lui Dumnezeu iar Biserica lui Dumnezeu este zidită solemn pe descoperire! Asta nu va trece prin nici o şcoală.

Nu contează câte seminarii frumoase avem, ei sunt înapoi în epoca Întunecoasă. Biblia şi Biserica sunt absolut o descoperire.

49 Să întoarcem… Eu am avut câteva Scripturi scrise jos aici, Matei capitolul al 16-lea şi versetul al 18-lea. Să aruncăm doar o mică privire la Matei 16:18, vedeţi unde sunt Scripturile - unde este descoperirea. Coborârea de pe munte, versetul 17:

> *Şi Isus a răspuns şi a zis: "Binecuvântat eşti tu, Simone, fiul lui Iona; căci nu carnea şi sângele ţi-a descoperit asta, ci Tatăl Meu care este în Ceruri.*
>
> *Şi Eu îţi zic ţie, tu eşti Petru şi pe această piatră îmi voi zidi Eu Biserica Mea şi porţile iadului nu vor birui împotriva ei ".*

50 Acum, Biserica catolică spune că El a zidit-o pe Petru. Păi, aceea - aceea este într-adevăr o gândire firească. Voi nu vă puteţi imagina ca o minte carnală să cuprindă un astfel de lucru ca acela, ca Dumnezeu cu propriul Lui Fiu stând acolo şi totuşi să-şi zidească Biserica Lui pe un vulgar, ordinar, om născut în păcat! Omul a dovedit-o. El cu acelaşi duh peste el, l-a blestemat pe Isus şi L-a negat drept în faţa Lui.

Acesta nu este Petru, nici nu era o stâncă care era aşezată acolo, aşa cum câteva Biserici pretind. Nu era o stâncă, pentru că Petru… stânca despre care vorbea nu era Petru, nici nu era El Însuşi.

Acum, mulţi din voi, penticostalii, încercaţi să spuneţi: „Ea era Isus. El era peste care a zidit Biserica. EL." Nu, aceea-i încă greşit. Dacă voi observaţi, ea nu era Isus, nici nu era Petru. Aceasta era descoperirea! „Sângele şi carnea nu ţi-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în Ceruri ţi-a descoperit aceasta."

51 Priviţi. Vreau să vă întreb ceva. În grădina Edenului nu existau Scripturi scrise. Cei doi băieţi, Cain şi Abel, amândoi au vrut să aducă o jertfă, să fie plăcuţi lui Dumnezeu. Când ei au făcut aşa, Cain a venit şi a zidit un altar. Abel a făcut un altar. Păi, dacă aceea-i tot ce Dumnezeu cere, Dumnezeu ar fi fost nedrept ca să condamne pe Cain. Bine. Atunci Cain a adus o jertfă. Tot aşa a făcut Abel. Cain s-a închinat, tot aşa a făcut şi Abel. Cain a făcut tot ceea ce Abel a făcut.

Astfel, dacă mergem la biserică, aducând jertfe, rugăciuni şi închinări lui Dumnezeu şi asta este tot ce Dumnezeu ne cere, atunci Dumnezeu ar fi nedrept să condamne pe Cain, deoarece acesta făcut exact ce El i-a spus să facă.

52 Dar voi, vedeţi, căci Abel, printr-o descoperire a ştiut că nu fructele erau ceea ce i-au scos din grădina Edenului, aşa cum încă multe minţi carnale cred astăzi. Abel a venit şi a oferit roadele pământului şi Dumnezeu l-a refuzat, dar îi era descoperit… Vroiam să zic căci Cain a făcut-o, scuzaţi-mă. Cain a oferit roadele pământului deoarece el a crezut că acelea i-au scos din grădina Edenului. Priviţi la acea descoperire. Priviţi dezacordul ei cu asta. Priviţi cum răneşte asta astăzi. Dar nu roadele erau ceea ce i-au scos afară. Eva nici măcar nu a mâncat mere. Desigur. Cum şi-a dat seama că era goală, dacă a mâncat mere? Aceasta a fost legat de viaţa sexuală. Trebuia să fie aşa.

53 Acum, noi luăm asta ca un studiu şi… ei nu aveau vreo Scriptură.

Unii din ei spun: „Păi, ea a zis: 'Eu am un fiu de la Domnul.'" Da, domnule. Tot aşa are şi o prostituată. Dumnezeu este Cel care a făcut orice formă de viaţă. Dar aceea era

o viaţă pervertită. Priviţi la natura acelui băiat. El era de la tăticul lui, diavolul. El avea ură, egoism, făcând crimă. Vedeţi?

Şi apoi cum Abel, când părinţii lui i-au spus probabil că acesta… Pomii aveau fructe pe ei şi aşa mai departe. Dar descoperirea i-a fost dată lui Abel. Abel s-a dus şi a luat un miel pentru sânge, luându-i viaţa, nu aducând roade mere, banane şi pere.

Evrei 11: „Abel, printr-o descoperire spirituală a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună, Dumnezeu mărturisind despre aceasta, căci i-a fost descoperit prin credinţă."

54 Iată cum şi-a zidit Dumnezeu Biserica Lui: „Căci carnea şi sângele nu a descoperit aceasta la… (Tu nu ai învăţat-o într-un seminar. Nu cineva te-a învăţat asta cândva.) Ci Tatăl Meu care este în Ceruri ţi-a descoperit-o." Întreaga lucrare este descoperită prin credinţă. „Pe această piatră [a descoperirii lui Isus Cristos] voi zidi Biserica Mea."

Voi aţi putea lua ceea ce pastorul vă spune. Voi aţi putea lua ceea ce seminarul vă învaţă. Voi aţi putea lua ceea ce Biserica spune. Dar aceea nu este încă corect. Voi poate sunteţi în stare s-o explicaţi cu elocvenţă. Dar până ce Dumnezeu vă descoperă că Isus Cristos este Fiul Lui şi că voi sunteţi salvaţi prin Sângele Lui, pe acea descoperire că El este Salvatorul tău şi...

„Pe această piatră voi zidi Eu Biserica Mea şi porţile iadului nu pot birui împotriva ei."

55 Astfel, atunci, voi vedeţi de ce Satan este aşa pornit împotriva cărţii Apocalipsa. Orice este descoperit, este o descoperire spirituală, iar Satan vine împotriva ei. Acesta-i motivul că el este atât de mult împotriva slujbei din ziua de azi. Ce este aceasta? [Fratele Branham ridică Biblia] Descoperirea lui Cristos!

Lăsaţi biserica să continue cu denominaţiunile ei mari, cu organizaţiile şi mesajele lor înfloritoare şi aşa mai departe. Lăsaţi-i să meargă mai înainte. Satan nu se va speria de aceea. Ei nu au nici o problemă. Fiecare îi perie pe spate.

Dar acolo va veni un timp în care Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, Îl va descoperi pe Cristos din nou în Biserică, cu putere şi cu demonstraţii de vindecare a bolnavilor, făcând semnele pe care El a spus căci credincioşii Lui le vor împlini. Atunci Satan se va învârti în patul lui. El face ceva cu privire la aceasta. Până la acel timp lui Satan nu-i pasă la câte Biserici aparţineţi. El nu este prea mult preocupat de aia. Dar când Cristos vă descoperă că El este Fiul lui Dumnezeu şi că lucrările pe care le-a făcut El le faceţi şi voi de asemenea, oh, atunci să… Nu alte lucrări, ci aceleaşi lucrări.

56 „Cel ce crede în Mine…" sfântul Ioan 14:7: „Cel ce crede în Mine lucrările pe care le fac Eu, le va face şi el, [va face aceleaşi lucrări] dar, şi mai mari decât acestea…" Cristos nu putea să le predice că botezul Duhului Sfânt va fi măreţ. El nu-L putea aduce la ei, deoarece Duhul Sfânt încă nu era dat. Dar când Isus a venit, şi-a jertfit viaţa Lui şi Duhul Sfânt s-a reîntors, abia atunci ei puteau împărţi Viaţa Eternă la oameni. Şi asta este cel mai măreţ lucru.

Dar semnele şi minunile, Isus clar a spus în Marcu 16: „Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia la fiecare făptură." Cât de departe? 'În toată lumea.' La cât de mulţi? 'La fiecare făptură.' Atâta timp cât Evanghelia este predicată, acele semne vor urma pe cei ce cred! Şi frate, când asta îţi devine ca o descoperire, atunci tu eşti aproape de Împărăţie!

„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu pot birui împotriva ei." Deoarece bărbatul sau femeia, care a fost vreodată în acel spate al deşertului singur, aşa cum Moise a fost şi descoperirea lui Dumnezeu i-a fost dată prin Duhul Sfânt, nu există nimic care să-i mai poată clătina. Ei sunt atât de eficace şi solizi, cum ei pot fi.

Satan urăşte descoperirea. Lui nu-i place deloc, deoarece îl tulbură, şi-i tulbură planurile lui.

57 Însuşi natura cărţii arată că nu Ioan a scris-o. Este corect. Scrierile sunt ale lui, dar nu sunt din inspiraţia lui. Cartea a fost scrisă prin inspiraţie de la Dumnezeu.

În ordine, să vedem ce spune ea acum:

> *Binecuvântat este cel ce citeşte şi acei care aud… această profeţie şi ţin lucrurile scrise acolo: căci timpul este aproape.*

Acum, timpul este aproape. Ce? Descoperirea completă a lui Isus Cristos a fost

prezentată Bisericilor, limpezindu-se în scurgerea Epocilor.

58 Acum, noi suntem chiar la sfârşitul lumii. Suntem la sfârşitul istoriei lumii. Înainte ca această săptămână să se termine, Dumnezeu fiind cu noi, ajutându-ne, vă vom dovedi că suntem la sfârşitul Epocilor Bisericilor. Noi suntem în Epoca Bisericii Laodicene, sfârşitul tuturor Epocilor. Suntem la sfârşitul lumii politice. Noi suntem la sfârşitul lumii naturale. Suntem la sfârşitul tuturor lucrurilor. Noi suntem la capătul fiecărui lucru natural, gata să mergem înăuntru.

59 Ieri, eu cred că mergeam la Shreveport, sau veneam de undeva, am privit în jur şi am spus: „Pomii sunt pe moarte. Iarba este pe moarte. Florile sunt pe moarte. Eu sunt pe moarte. Lumea este într-o suferinţă.” Totul este în suferinţă. Totul în lume este pe moarte. Noi şedem aici în această dimineaţă, pe moarte! [Fratele Branham bate de şase ori pe amvon.]

Cu siguranţă că undeva există o lume în care nimic nu va mai muri. Dacă există una unde totul este într-o suferinţă, trebuie să fie una unde totul este viu! Aceea-i lumea după care noi tânjim, ca să ajungem acolo unde pomii se înalţă nemuritori; mergem unde totul este nemuritor şi unde vom sta în slava lui Dumnezeu.

60 Primele trei versete pe care le avem acum, aşează temelia. Primul, Descoperirea lui Isus Cristos. Al 2-lea, i-a fost dată lui Ioan printr-un înger; şi al 3-lea, Binecuvântarea. Binecuvântările celor care citesc. Şi dacă voi nu citiţi: „Binecuvântat este acel care aude.” Dacă voi nu puteţi citi, voi doar o auziţi, asta-i tot. „Binecuvântat este cel ce citeşte,” iar dacă nu puteţi citi: „Binecuvântat este acel care aude, căci timpul este aproape.”

Acum, imaginaţi-vă, ce însemna conţinutul acesteia. Ioan, scriitorul, era acolo, gata pentru a scrie. Acesta este Ioan aici enumerând „binecuvântările,” şi aşa mai departe. Acum, ce cred eu că era asta, în Vechiul Testament când profetul s-a ridicat într-o dimineaţă şi a citit Scripturile, adunarea îl asculta. Mulţi nu ştiau citi. Aşa că el a spus: „Binecuvântat este cel ce citeşte şi acei care aud.” Înţelegeţi? Cititorul dar şi ascultătorul. Cel care citeşte şi cel ce aude este binecuvântat. Deci, dacă voi doar şedeţi şi auziţi, voi sunteţi deja binecuvântaţi. „Binecuvântat este cel ce citeşte şi acel care aude, căci timpul este aproape.”

61 Acum, de la al 4-lea la al 6-lea este salutul către Biserică. Acum, vrem să luăm în continuare versetele 4 şi 6.

Acum, înainte ca să le atingem, eu vreau ca fiecare să încerce să creadă puternic chiar acum. Ce este aceasta? Este Descoperirea lui Isus Cristos, Dumnezeu a ridicat vălul timpului. Aici este timpul, căci Isus nu putea să o vadă când era aici pe pământ, Epocile Bisericilor şi ce va lua loc. Aşa că Dumnezeu a îndepărtat vălul, l-a tras înapoi şi l-a lăsat pe Ioan să privească înăuntru să vadă ce urma să fie în fiecare epocă a Bisericii aşa că a scris-o într-o carte şi a trimis-o celor Şapte Biserici.

Ce este aceea? Cristos descoperit în zilele acţiunii Lui. Este o carte plină de acţiune. Şi ea este o carte profetică pe care Cristos a dat-o, Dumnezeu ne-a dat-o prin îngerul Lui, scrisă de Ioan, ca o binecuvântare pentru oricine o va citi sau o va auzi citită. Căci timpul este aproape când ea este în totalitate împlinită.

62 Are o bună aşezare acum. Amintiţi-vă, noi ţinem Biserica în minte. Aici pe o parte a început Biserica; iar pe cealaltă parte Biserica sfârşeşte. Intru mai mult în aceasta luni seara când atingem Epocile Bisericilor.

> *Ioan către cele şapte biserici care sunt în Asia: Har vouă şi pace, de la Cel care este,… Care era, şi Care este să vină; şi de la cele şapte Duhuri care sunt înaintea Tronului.*

Acum, intrăm în părţile adânci şi misterioase ale simbolurilor. Aceasta se adresează celor şapte biserici care sunt în Asia Mică. Ei au avut... Ele urmau să vină în viitor. Şi El i-a înălţat şi i-a lăudat pentru lucrarea lor şi pentru ceea ce ei au făcut. Dar acum ea se adresează celor Şapte Biserici care sunt în Asia Mică.

63 Acum, Asia Mică, nu era în totalitate în Asia, în continentul Asia. Era doar o parte mică de acolo. Ei pretind, că este un loc cam de mărimea statului Pennsylvania, înţelegeţi, cam atât, sau ca Indiana, un loc mic unde erau aşezate acele Biserici. Acolo erau mai multe biserici, în timpul acela. Dar acestea descopereau caracterul lor. Acum citesc ceea ce am găsit în istorie despre asta.

Se spune că: „Blestemat este acel care aude şi nu ascultă de ea.”

Urmează al 4-lea verset din care vrem să explicăm ceva aici. „De la Cel care era şi care este şi este să vine şi are cele şapte Duhuri… De la cele şapte Duhuri care sunt înaintea scaunului Lui de domnie.” Acum: 'Duhurile', noi vom ajunge la ele mai târziu.

Acum, aici se exprimă, dacă voi veţi observa acolo. Şi în versetul 7, sau 8, El vine din nou, şi a spus, din nou exprimându-se. Acum priviţi, se adresează către Cele Şapte Biserici: „De la Cel care este, Care era şi Care este să vină.” Care era (într-un timp), este acum şi care este să vină. Acum, El exprimă manifestarea întreită a lucrării Lui.

64 Acum, dacă voi luaţi versetul al 8-lea, (noi vom veni la el doar într-un minut), dar luaţi versetul al 8-lea.

Eu sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul, zice DOMNUL, Care este… Care era şi Care este să vină, Cel Atotputernic.

Acum, noi ţinem cont de versetul al 4-lea şi al 6-lea. Amândouă sunt la fel. Într-unul El a zis: „De la Cel care era, Care este, Care este să vină.” Ce încearcă El să pună înaintea Bisericii? Dumnezeirea Lui! Astăzi oamenii încearcă să-L facă doar profet. Dar El este mai mult decât un profet. Şi unii oameni încearcă să-L facă trei dumnezei. El nu este trei dumnezei. El este un Dumnezeu care a trăit în trei slujbe. Trei manifestări ale aceluiaşi Dumnezeu.

65 Acum amintiţi-vă, aceasta este descoperirea: „Şi oricine care o aude şi nu ţine spusele acestei Cărţi, partea lui va fi luată din Cartea Vieţii.” Isus nu se descoperă pe Sine ca trei dumnezei, ci ca un singur Dumnezeu dar în trei slujbe. Oh, aceasta va deveni mai bogată după un timp, când ajungem la aceste Epoci ale Bisericilor şi vedem unde ei au pierdut asta. Aceea a cauzat o mare separare la Conciliul din Niceea. Amândouă au încheiat în sfârşituri adânci.

Şi ei au făcut acelaşi lucru în zilele din urmă. Doar ca şi la Consiliul PreNiceean, deoarece acolo va fi un altul. Aşa de sigur cum stau aici, Bisericile catolice şi protestante se vor uni cumva împreună, sau într-un acord una cu cealaltă. Priviţi la arhiepiscopul de Canterbury acolo acum, acea grămadă împreună. Şi nu există în Biblie o învăţătură despre un Dumnezeu triun. Există doar despre un Dumnezeu.

Şi este descoperit aici în Cartea Apocalipsa, căci artileria întreagă a Scripturilor poate fi dovedită aici şi Cristos a pus pecetea Lui peste ea. Aşa este. Dacă cineva scoate sau adaugă, la fel va fi scoasă din Cartea Vieţii partea omului aceluia. Aşadar, apropiaţi-vă de ea dar nu într-un mod egoist. Apropiaţi-vă de ea cu inima şi cu mintea deschisă.

66 Acum, ei au venit cu două decizii mari de la Conciliul din Niceea. Oh, mulţi din ei, în acea zi a părinţilor bisericii timpurii, aveau două păreri extreme. Una din ele era un dumnezeu triun şi trinitarian. Şi cealaltă era un Dumnezeu. Amândouă s-au concretizat şi s-au dezvoltat în două ramuri. Triunitatea a devenit un loc al unui Dumnezeu în trei persoane. Unitarienii au devenit unitarieni, dar tot aşa de greşiţi cum şi cealaltă ramură era. Aşa că ei amândoi s-au dus în ramuri diferite, dar, chiar de aici [Fratele Branham arată Biblia.] se descoperă adevărul.

Isus nu putea fi propriul Lui Tată. Dacă El a avut un Tată în afara Duhului Sfânt, atunci El este un copil nelegitim. Duhul Sfânt L-a zămislit dar El a spus că Dumnezeu era Tatăl Lui. Deci Duhul Sfânt şi Dumnezeu… Aceea-i Matei 1:18, dacă… Duhul Sfânt şi Dumnezeu trebuie să fie aceeaşi Persoană, sau El este de la doi taţi. Şi El s-a numit Emanuel, care este “Dumnezeu cu noi.” El a pretins când El era aici pe pământ că El şi Tatăl erau Unul.

Eu am toate Scripturile scrise aici aşa ca voi să puteţi găsi răspunsurile la această întrebare.

67 Acum, când El a fost, s-a manifestat aici ca o slujbă întreită a Fiinţei Lui: „Cel ce era, Cel ce este, Cel ce va veni, Cel Atotputernic.” Acum, nu există trei dumnezei. Există un Dumnezeu.

Şi la Consiliul din Niceea, pentru a face asta, trebuiau să ia o trinitate, pentru că în lumea romană ei au avut mulţi zei. Ei s-au rugat la strămoşii lor morţi. (Eu am istoria lor chiar aici de unde noi putem cita. Vedeţi?) Ei s-au rugat la strămoşii lor morţi; acela-i motivul că au azi pe sfânta Cecilia şi pe sfântul Marcu şi sfinţi, sfinţi, sfinţi.

Pe când apostolul Petru a zis: „Nu există nici un alt mijlocitor între Dumnezeu şi

oameni, decât Omul Isus Cristos". Unul singur.

68 Ei vroiau să aibă un dumnezeu trinitar, astfel ei au avut pe Jupiter, Marte, Venus. Şi nu a fost drept să pună toate acestea pe Dumnezeu, aşa că doar L-au separat şi au făcut slujbele întreite a lui Dumnezeu să fie ca şi cum ar fi trei dumnezei diferiţi.

Dar El a spus clar aici în Apocalipsa cine este El: „Eu sunt Cel ce era, Cel ce este şi Cel ce este să vină, Cel Atotputernic." Noi vom ajunge la asta puţin mai târziu aici; a spus: „Eu sunt Alfa şi Omega (A la Z, totul - în alfabetul grecesc), Crinul din vale, Trandafirul din Sharon, Tată, Fiu, Duh Sfânt, Cel ce era, Care este, şi va veni, Rădăcina şi Vlăstarul lui David." El este Dumnezeu! Un Dumnezeu! 1 Timotei 3:16: „Fără îndoială, mare este taina evlaviei, căci Dumnezeu s-a manifestat în trup, a fost văzut de îngeri, crezut în lume, primit în slavă." Dumnezeu! Nu a treia persoană sau un profet, ci Dumnezeu Însuşi manifestat în formă umană. Acum, aceasta este descoperirea, să n-o uitaţi.

69 Dumnezeu la început era marele Iehova care a trăit într-un stâlp de foc care atârna deasupra lui Israel şi-i călăuzea. Acela era Dumnezeu, Îngerul Legământului. Cobora jos pe munte şi întregul munte era cuprins de foc. Focul se înălţa de pe munte şi scria Cele Zece Porunci. El a fost numit în calitatea lui de Dumnezeu de către copii Lui, rasa Lui aleasă de oameni, iudeii.

Apoi acelaşi Dumnezeu s-a manifestat printr-o naştere din fecioară. Trupul pe care El l-a creat în pântecele Mariei a trăit, a locuit temporar şi şi-a întins cortul Lui (aşa cum acesta era) printre fiinţele umane. Şi acelaşi Dumnezeu s-a făcut trup şi a locuit printre noi. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori.] Biblia a spus: „Dumnezeu era în Cristos." Trupul era Isus. Isus. „În El a locuit trupeşte toată plinătatea Dumnezeirii." Asta nu-L face pe El trei persoane. Deci nu botezaţi în trei dumnezei; Există doar un Dumnezeu. Vedeţi? Un Dumnezeu.

70 Acum, acelaşi Dumnezeu s-a făcut trup; El a spus: „Eu am venit de la Dumnezeu şi Mă duc la Dumnezeu." După ce El a dispărut de pe pământ prin moartea, înmormântarea, învierea şi înălţarea Lui, Pavel L-a întâlnit pe drum în jos spre Damasc, când el încă s-a numit Saul. Şi un Glas a venit, care a spus: „Saule, Saule, de ce Mă prigoneşti?"

El a spus: „Cine eşti Tu?"

El a spus: „Eu sunt Isus."

Şi El a fost un Stâlp de Foc, o lumină care a tulburat ochii apostolului. El s-a întors înapoi! Acelaşi Isus s-a întors înapoi la Dumnezeu Tatăl din nou! [Fratele Branham bate pe amvon de câteva ori.] Acela este motivul că El a spus: „Eu sunt Cel Atotputernic," în aceeaşi formă cum era înainte ca El să fie făcut trup. Şi trupul Lui în care a locuit, s-a numit Isus. Omul pe care noi îl cunoaştem, Isus.

71 Acum, la fel ca o mulţime din voi dragi oameni unitarieni care botezaţi în Numele lui 'Isus'. Sunteţi greşiţi. Există sute de Isuşi în lume astăzi, dar există Unul singur, DOMNUL ISUS CRISTOS. El s-a născut un Cristos. Eu am întâlnit mulţimi de Isuşi, sunt mulţi. Dar există unul Domnul Isus Cristos. El este Dumnezeu.

Iar Tată, Fiu şi Duh Sfânt nu sunt nume. Ele sunt titluri care merg la un Nume. Ei spun: „Botezaţi-i în numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt." Dar Tată nu este un nume, Fiu nu este un nume şi Duh Sfânt nu este un nume. Acestea sunt titluri, aşa cum este cuvântul uman, aceea-i ce sunt eu. Duhul Sfânt, un uman, sau un Duh, Duh Sfânt. Ei spun: „În numele Tatălui." Priviţi la părinţii şi la fii părinţilor voştri. Priviţi la umanii de aici. Înţelegeţi ce vreau să vă arăt? „Tată, Fiu, Duh Sfânt" nu sunt nume, ci ele sunt titluri cărora se aplică Numele Domnului nostru Isus Cristos!

72 Biserica apostolică a botezat chiar aşa la început. Şi eu voi cere oricui să-mi arate un text din Scriptură, sau un timp din istorie, în care vreunul a fost botezat cândva în Biserica creştină într-un alt fel decât în Numele lui Isus Cristos, până când Biserica catolică s-a format. Ei sunt aceia care au adoptat „Tată, Fiu, şi Duh Sfânt" ca un crez. Acum aduceţi istoria voastră, câţiva din istorici. Dar ştiţi că nu există un astfel de lucru. După 304 D. C. 304, a apărut botezul trinitar ca pentru un dumnezeu triun: „Dumnezeul Tată, Dumnezeul Fiu, Dumnezeul Duhul Sfânt," dar asta este idee păgână.

Înainte ca aceste două săptămâni să se sfârşească, eu voi citi din cărţi şi vă voi

arăta din Biblie. Noi vorbim în această dimineaţă despre descoperire, despre începutul existenţei sale. Hai înapoi la adevăr frate, deoarece noi suntem în zilele din urmă.

Aşteptaţi până vom ajunge la acea epocă Efesiană şi să o simbolizez cu Laodicea şi să privim la ce s-a întâmplat în timpul dintre ele. Veţi vedea cum acel lucru s-a furişat. A venit în epoca lui Luther şi a spus: „Tu ai nume că trăieşti, dar eşti mort." Adevăratul cuvânt „Sardes" înseamnă: „moarte." Ei au pierdut mult în cei o mie cinci sute de ani de epoci întunecoase. Fiecare din acele biserici au ţinut-o până în timpul respectiv. Apoi când ei au avut Consiliul din Niceea în 606 sau... Atunci au renunţat la acel Nume şi au făcut din El o interpretare că sunt trei dumnezei.

73 Dar El ne spune: „Eu sunt Cel ce era, Cel ce este şi va veni, Cel Atotputernic."

Sigur, El a avut o Fiinţă întreită pe Pământ. Când El a fost pe pământ, El era o Fiinţă întreită. Pe Pământ El era un Profet. El este de asemenea în Ceruri un Preot. Şi când El vine pe pământ din nou, El va fi Împărat. Profet, Preot şi Împărat: „Cel care era, Care este şi va fi." Cel care era, era Isus, un Profet. Cel care era acum, este un Preot, făcând jertfe spirituale, un Mare Preot care poate fi atins prin simţul infirmităţii noastre, se descoperă şi ne dovedeşte că El este în mijlocul nostru! Profet, Preot şi Împărat, dar El este un singur Dumnezeu.

74 Când a fost pe Pământ, El era un Profet, Cuvântul; Biblia L-a numit cu o literă mică „martorul credincios;" un martor credincios este profetul. El era Preot, iar când… El este Preot acum. Şi când vine, El va fi Împărat.

Dacă vreţi să citiţi Apocalipsa 15:3, voi puteţi citi Apocalipsa 15:3. Să vedem dacă El va fi Împărat, dacă El este Împărat când vine El. Acum mergem la Apocalipsa 15, versetul 3:

> *Şi ei cântă o cântare a lui Moise slujitorul lui Dumnezeu, şi cântarea Mielului, zicând: „Mari şi minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice; drepte şi adevărate sunt căile Tale, tu Împărat al sfinţilor."*

75 Ce a fost El pe Pământ? Profet! Cum au ştiut oamenii că El era un Profet? El a făcut semnele lui Mesia, care era un Profet. Oh, binecuvântat fie Numele Domnului. [Fratele Branham bate o dată din palme.] De ce L-au omis ei? Deoarece ei se uitau după altceva. Şi El a făcut Semnul lui Mesia dar ei nu vroiau să-L asculte. El era un Profet.

Moise a spus: „Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet ca mine. Şi se va împlini că dacă ei nu vor asculta de acest profet, ei vor fi nimiciţi din mijlocul oamenilor."

Pe Pământ El era un Profet. Acum, pentru că El era ce? Martorul credincios al Cuvântului lui Dumnezeu. Amin! El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat! Sfântul Ioan, capitolul 1:

> *La început era Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu, Cuvântul era Dumnezeu…*
>
> *Şi Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit printre noi.*

El era adevăratul şi credinciosul Martor al Cuvântului etern al lui Dumnezeu. El era Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu.

Şi fiind Cuvântul, El era un Profet. Căci Cuvântul lui Dumnezeu s-a revărsat prin El. El va zice numai lucrurile... „Eu nu pot face nimic de la Mine, ci ceea ce Tatăl îmi arată să fac. Nu sunt Eu cel care face lucrările, ci Tatăl care locuieşte în Mine, El face lucrările. Eu şi Tatăl Meu suntem Una. Tatăl Meu este în Mine," a spus Isus, Omul, Cortul.

76 Dumnezeu are multe titluri. Jehova, Jehova-Jireh, Rafa, Manase. Oh, multe. El are Şapte Nume compuse de răscumpărare. El mai are şi multe titluri cum ar fi, Trandafirul din Sharon, Crinul din Vale, Luceafărul de Dimineaţă, Tată, Fiu, Duh Sfânt, toate acelea. Dar El are şi un Nume uman! Dumnezeu a avut numai un nume uman, iar acel Nume este Domnul Isus Cristos !

Când El s-a născut, Cristos, Domnul, opt zile mai târziu, Duhul Sfânt i-a pus Numele: „Isus." Mama Lui L-a dus, l-a tăiat împrejur şi L-a numit „Isus." El s-a născut „Cristos," aşa cum eu am fost născut un Branham. Eu eram un Branham când m-am născut. Şi mi-a dat numele de William. Amin! Şi El s-a născut „Cristos Salvatorul," şi când El era în vârstă de opt zile I s-a dat Numele de Isus! Şi El a fost Domnul Slavei, manifestat. Aşa că El este Domnul Isus Cristos, Domnul Slavei manifestat printre noi.

Oh, iată-L acolo!

77 Pe Pământ El era un Profet. În Slavă El este un Preot. Venind, El este un Împărat. Oh, mie îmi place aceea. Profet, Martor Credincios al Cuvântului. Preot, cu propriul Lui Sânge înaintea lui Dumnezeu. Împărat, Împăratul sfinţilor, nu Împăratul lumii de acum. El este Împăratul sfinţilor. Noi avem regi pământeşti peste oameni. Dar noi avem aici un Împărat de asemenea şi o Împărăţie. Acela-i motivul că noi acţionăm diferit.

Aşa cum eu am zis nu cu mult timp în urmă despre soţia mea; noi urma să mergem la magazin aici şi am văzut un miracol, aproape. Aceasta a fost în timpul verii; o femeie purta o îmbrăcăminte. Şi am spus: „Acela-i un lucru ciudat. Dacă aveam aparatul meu, aş fi luat o poză doamnei.” Vedeţi? Deoarece noi… Ea era prima femeie pe care am văzut-o îmbrăcată cu pantalonii scurţi, ştiţi voi, îmbrăcată aşa cum o doamnă nu s-ar cuveni să fie. Toate femeile…

Ea a spus: „Ei bine, de ce este asta, Bill, că oamenii noştri se îmbracă… Este că suntem condamnaţi deja?”

Am spus: „Acesta nu este poporul nostru. Dar ăsta-i poporul lui Dumnezeu, iar poporului lui Dumnezeu i se cere sfinţenie.”

A zis: „Păi, ei nu merg la biserică?”

Am spus: „Acolo-i o doamnă care cânta într-un cor la o anumită biserică de aici.”

„Păi, atunci, de ce se comportă aşa?”

„Deoarece ea nu este învăţată diferit.” Asta-i exact corect.

78 Aceea este Biserica carnală la care vom ajunge în această săptămână: Biserica spirituală şi biserica carnală. Ele toate se duc drept înapoi la Biserica mamă, aşa cum a spus Biblia în Apocalipsa 17 că o vor face. Se întorc drept înapoi acum, toate din ele acţionând ca ea, organizaţia: „Păi, noi suntem una sigură. Noi organizăm. Noi suntem aceasta şi noi suntem aceea.” Aceasta nu a fost aşa de la început. S-a luat toată puterea din Biserică şi au pus-o pe un episcop, sau un papă. Dar Dumnezeu este în Biserica Lui, printre poporul Lui, manifestându-se pe Sine şi prin laici şi prin oricine. Dar acum în aceste zile…

Ea a spus: „Păi, nu suntem americani?”

Am spus: „Nu. Noi trăim aici, dar nu suntem americani. Noi suntem creştini. Împărăţia noastră este de sus.”

79 Şi dacă vieţile noastre vin de acolo de sus, atunci noi acţionăm în acel fel. Deoarece noi venim… Viaţa noastră este din Locul sfânt. Acesta pare diferit. Ele se îmbracă diferit. Femeia de sus, ea are părul lung, nu poartă machiaj pe faţă, nu poartă pantaloni scurţi. Femeile de sus poartă haine decente, robe lungi şi îmbrăcăminte... ele au părul lung. Astfel, natura aceleia de sus se reflectă în noi.

Bărbaţii nu fumează, nici nu mestecă tutun, nu mint, nu fură. Duhurile lor vin din Locul cel Sfânt şi-i face să acţioneze sfânt, ei se recunosc unul pe altul ca fiind fraţi. Înţelegeţi? Aşa este. Noi suntem dintr-o Împărăţie şi noi avem un Împărat! Şi El este Împăratul sfinţilor! Şi cuvântul „sfânt” vine de la cuvântul „cei sfinţiţi.”

Apoi când o persoană este sfinţită, Cristos, Duhul Sfânt, se mişcă în inimă şi devine Împărat peste aceea. Oh, Doamne. [Fratele Branham bate bucuros din palme.] Acela s-ar cuveni să meargă acasă. Oh, când vasele sfinte ale lui Dumnezeu, Cristos, Împăratul, Duhul Sfânt, se mişcă înăuntru iar El, Împăratul îşi ia domeniul lui. Oh, amin! Şi întreaga voastră fiinţă este rulată prin Împăratul sfinţilor, o Împărăţie… Fiecare împărăţie de pe pământ va fi scuturată şi ruptă prin puterea atomilor. Dar Biblia spune: „Noi am primit o Împărăţie care nu poate fi mişcată!” Amin! Împăratul sfinţilor.

80 Eu vreau ca voi să observaţi simbolurile lui Cristos, atât în Biblie şi aici pe pământ. Pe pământ El era un Profet. Credeţi aceea? Un profet este Cuvântul. Noi ştim asta. Cuvântul „profet” înseamnă „un interpretator divin al Cuvântului.” Cuvântul divin este scris şi profetul are Duhul divin a lui Dumnezeu înlăuntrul lui. Şi, ştiţi că un profet al Vechiului Testament era numit dumnezeu. Cât de mulţi ştiu asta?

Isus a spus: „Dacă ei i-au numit dumnezei… Nu este scris în legea voastră: 'Voi sunteţi dumnezei'? Şi dacă ei i-au numit dumnezei, pe cei la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, [la profet deci] cum vreţi voi să mă condamnaţi când Eu zic că sunt Fiul lui

Dumnezeu?”

81 Profetul era numit „dumnezeu” pentru că era învăluit de Cuvântul lui Dumnezeu, de AŞA VORBEŞTE DOMNUL. De aceea, cuvântul profet înseamnă un… interpretarea lui nu avea cu ce să fie amestecată. Înţelegeţi? Dacă Dumnezeu, El spune: „Dacă acolo va fi unul printre voi care este spiritual, sau un profet, Eu Domnul îi voi vorbi. Ce el spune, se împlineşte, atunci voi să-l ascultaţi, deoarece Eu sunt cu el.” Acela-i felul cum ştiţi şi voi asta. Apoi, vedeţi, interpretarea divină a Cuvântului trebuie să coincidă cu această ultimă descoperire dată către Biserică.

El este Dumnezeu, Cel Atotputernic. Pe Pământ, El era un Profet, care este un Vultur. Câţi ştiţi că un profet este considerat un vultur?

82 Un vultur este cea mai puternică pasăre pe care o avem. Aripile lor au o deschidere de patrusprezece picioare de la un capăt la altul. El poate zbura atât de sus încât dacă vreo altă pasăre încearcă să-l urmeze, se va dezintegra iar penele îi vor cădea. Pentru ce? El este construit special. La ce îi foloseşte să ajungă la acea înălţime, dacă nu poate vedea ce are de făcut când este acolo sus? Vorbesc despre ochii unui şoim. Voi s-ar cuveni să vedeţi ca şi ochii unui vultur.

Un şoim poate vedea un pui. Este corect, aceea este problema cu câţiva din aceşti şoimi de astăzi. Aha-aha. Dar vă spun, dacă un şoim încearcă să urmeze un vultur, va muri, se va sufoca. El nu poate ajunge în acele sfere în care vulturul ajunge. Şi atunci, el are nişte ochi cu care poate vedea foarte departe când este sus acolo. Astfel, acela-i motivul că Dumnezeu a numit pe profeţii Lui „vulturi.” El ajunge sus acolo şi el este un vultur. El poate vedea departe deci.

83 Şi Cristos când era pe pământ era un Vultur. Când El a murit, El era un Preot, şi aceea L-a făcut un Miel. Este asta corect? Şi când El vine din nou, El este Împărat, aşa că El va fi un Leu! Amin! Leul din seminţia lui Iuda! Amin! El este un Vultur, un Miel şi un Leu. Amin. Tată, Fiu şi Duh Sfânt. Profet, Preot şi Împărat: „Cel ce era, Care este şi va veni, Cel Atotputernic,” Alfa şi Omega, de la început la sfârşit. Dumnezeul etern.

84 Vreau să vă întreb, pe câţiva din voi oameni catolici preţioşi care numesc acea calitate, Fiul etern al lui Dumnezeu. Dumnezeu, calitatea de Fiu etern a lui Isus Cristos cu Dumnezeu, cum puteţi spune aşa ceva? Eu sunt o unealtă cu o educaţie de doar şapte clase, dar eu ştiu mai bine despre aceea. Cuvântul „Fiu” trebuie să aibă un început. De aceea, cum poate fi El etern şi să fie un Fiu? Eternitatea nu are început sau sfârşit. Aşa că El nu poate fi un Fiu, adică un Fiu etern şi să aibă un început, deoarece nu există un astfel de lucru ca un Fiu etern. Un fiu are un început, deci un fiu nu poate fi etern.

Vedeţi, El este Dumnezeul etern, nu Fiul etern! Glorie! Cel Atotputernic, Jehova-Jireh, Jehova-Rafa, dar manifestat în trup: „În El a locuit trupeşte, plinătatea Dumnezeirii.”

85 Şi în ziua Cincizecimii, când Stâlpul de Foc a coborât peste oameni, aţi observat că s-a separat pe Sine? Şi limbile de foc s-au aşezat peste fiecare din ei. Limbi ca de foc aşezându-se peste fiecare. Ce făcea Dumnezeu? S-a separat pe Sine în Biserică, printre fiecare, dând femeilor, bărbaţilor şi tuturor dintre ei o parte din Duhul Lui, împărţindu-se pe Sine în Biserica Lui.

Cum poate un om să vină singur şi să zică: „Omul sfânt este papa, omul sfânt este episcopul?” Omul Sfânt este Cristos, Duhul Sfânt în noi! Cum puteţi voi spune că laicii nu au nici un cuvânt de spus? Fiecare aveţi ceva de spus. Fiecare aveţi o lucrare de făcut. Fiecare trebuie să purtaţi Mesajul Lui. Glorie!

Duhul Sfânt s-a separat pe Sine în ziua Cincizecimii. Dumnezeu separându-se: „În ziua aceea voi veţi ştii că Eu sunt în Tatăl, Tatăl în Mine, Eu în voi, şi voi în Mine.” În ziua aceea, Duhul Sfânt era peste toţi, în toţi, prin toţi, oh, da, amin! Asta este. Duhul Sfânt are dreptul să meargă la oricine vrea, să-L dea la oricine vrea El. Voi nu trebuie să luaţi ceea ce episcopul sau preotul spune. El este singurul Preot, (este corect?) Marele Preot. Acum, Profet, Preot şi Împărat.

86 Acum:

> *Şi Isus Cristos, care este Martorul Credincios Cel Dintâi Născut din morţi,…* (Noi vom ajunge la aceea.)*… şi Prinţul regilor pământului. Către Acel care ne-a iubit, şi ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui Sânge.*

Cuvântul „spălat” de acolo înseamnă de fapt, în greacă: „a fi dezlegat.” El ne-a dezlegat din ale noastre... Noi eram obosiţi pe pământ de păcatele noastre. Noi nu putem vedea, nu putem auzi, nu avem concepţii despre Ceruri. Nimic. Dar când Sângele a coborât, a tăiat legătura şi ne-a dezlegat.

87 Oh. Am citit odată o poveste; vreau ca ea să vă fie de folos. Un fermier a prins odată un cioroi şi l-a legat spunând: „Îi voi învăţa pe ceilalţi cioroi o lecţie.” A legat cioroiul bătrân de un picior, cu o sfoară, şi sărmanul bătrân era înfometat de moarte. Era atât de slab încât cu greu putea umbla pe acolo.

Acesta este modul în care câteva din aceste organizaţii şi Biserici au legat pe oameni. „Păi, asta este cât de departe puteţi voi merge. Zilele minunilor au trecut.” Da, voi sunteţi legaţi. Asta-i tot. Sau: „Nu există un astfel de lucru ca Duhul Sfânt. El nu vorbeşte în limbi aşa cum obişnuia înainte.”

Dar El este Dumnezeu. El pur şi simplu este „Acelaşi ieri azi şi în veci,” Evrei 13:8, trăind în toate Bisericile. Noi vom ajunge la asta după serviciul din această dimineaţă. Vedeţi, El este Dumnezeul care a trăit în fiecare epocă a Bisericii. Şi El va trăi în fiecare epocă a Bisericii - va trăi - în poporul Lui pentru eternitate. Căci noi avem acum în noi viaţa eternă.

88 Aşadar această denominaţiune i-a legat. Vedeţi? „Ei bine, zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină.” Sărmanul ins bătrân a şchiopătat singur până ce a ajuns atât de nenorocit, încât cu greu mai putea umbla.

Şi într-o zi, a trecut pe acolo un om bun şi a spus: „Voi ştiţi, acel sărman cioroi bătrân, mă simt aşa de trist din cauza lui. După toate probabilităţile el ar fi putut să ajungă la porumbul lui. Acela-i singurul fel în care trăia. El vroia să aibă doar ceva să mănânce. Aşa că el nu a făcut vreo diferenţă, era doar afară mâncând porumb.” Atunci el a luat cuţitul şi l-a eliberat pe cioroiul bătrân.

Aici vin ceilalţi cioroi, au venit acolo şi i-au spus: „Vino, Johnny cioroiule. Să mergem în sud, vremea rece vine.”

Ştiţi ce? Acel cioroi a mers doar aşa de departe, atât cât putea ieşi afară. El le-a zis: „Eu nu pot face aceasta. Asta doar nu-i pentru noi, pentru această zi. Noi nu o putem face.” El probabil că s-a ostenit atât de mult, încât se gândea că îi prea obosit. Înţelegeţi?

89 Aşa se întâmplă cu o mulţime de oameni; voi sunteţi doborâţi cu crezuri şi denominaţiuni de bătrâna mamă prostituată de acolo, spunându-vă că Isus Cristos nu este acelaşi şi că nu există un astfel de lucru ca vindecare sau că nu există un botez al Duhului Sfânt. Că nu există nici unul din aceste lucruri. Voi aţi obosit atât de mult încât aveţi impresia că sunteţi complet epuizaţi.

Dar Omul cel bun, Cristos, şi-a dat Sângele Lui ca El să ne poată spăla şi dezlega de păcatele noastre. Ce este păcatul? Eu voi cere oricui să-mi spună ce este păcatul? Păcatul este necredinţa. Este corect. “Cel care nu crede este deja condamnat.”

Şi păcatele voastre sunt singurul lucru care vă ţine de la a fi liberi. Dumnezeu v-a dezlegat din necredinţa voastră, dar voi sunteţi aşa de legaţi de crezuri încât credeţi că sunteţi obosiţi, înfometaţi de moarte (Vedeţi?), şchiopătând: „Eu sunt presbiterian, eu sunt metodist, eu sunt baptist. Ei îmi spun că eu sunt Biserica lui Cristos. Zilele minunilor au trecut; nu există un astfel de lucru ca...”

Măi cioroiule sărman şi flămând! De ce nu vii tu în faţă în această dimineaţă? De ce nu vrei să zbori mai departe? Aleluia! Hai ridică-te cu aripile dimineţii şi zboară departe către Fiul neprihănirii căci vindecarea ta este sub aripile Lui! Amin, aşa este! Asta aşa este fratele meu, soră. Oh! „Cel pe care Fiul l-a eliberat, este într-adevăr liber.” Da, domnule.

90 „Păi, pastorul meu…” Nu mai spune de asta. Biblia a zis că voi sunteţi liberi. (Este corect.) Voi sunteţi liberi. Voi sunteţi liberi.

„Păi, Biserica mea…”

Ei bine, dezlegaţi-vă! „Ne-a spălat şi ne-a dezlegat de denominaţiunile noastre în propriul Lui Sânge şi ne-a făcut liberi aşa ca noi să putem crede pentru noi înşine şi să facem pentru noi înşine şi să vorbim pentru noi înşine să acţionăm pentru noi înşine.”

„Ei bine, dacă eu voi merge înapoi şi să spun pastorului că eu trebuie să fiu rebotezat, el va…”

La ce se referă: „Voi sunteţi liberi?” Aceasta este descoperirea. Voi ştiţi că sunteţi liberi! În ordine.

Dacă voi aţi fost doar stropiţi cu puţină apă, în felul acesta, în numele „Tatălui, Fiului, şi Duhului Sfânt,” există un bazin aici, gata în această dimineaţă, cu apă în el. Vedeţi? Da, domnule, botezul acela nu este corect.

Aşadar voi nu mai sunteţi legaţi. Voi sunteţi liberi, dar poate voi nu ştiţi încă asta. Lăsaţi-mă să vă mai spun ceva în această dimineaţă. Biblia spune că El ne-a dezlegat de păcatele noastre, de necredinţa noastră, aşa ca noi să putem primi descoperirea lui Isus Cristos! Mergeţi mai departe liberi. Trebuie să luaţi ce spune Biserica despre asta sau să luaţi ce spune Dumnezeu despre asta? Aici este descoperirea Lui, [Fratele Branham arată Biblia.] descoperindu-ne cine este El.

91 „Eu întotdeauna am crezut că Dumnezeu Tatăl a avut o barbă lungă albă, păr alb; şi Fiul era de vârstă mijlocie; şi Duhul Sfânt era un băiat mascotă.” Frate, aceea-i păgânism. Acela-i păgânism, dacă voi credeţi în trei dumnezei!

Tocmai prima poruncă spune. Care este cea dintâi poruncă? „Ascultaţi voi, o Israele. Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, un Dumnezeu.”

Aşa este. El este un Dumnezeu, nu trei dumnezei. El a trăit în trei slujbe, a slujit în trei locuri. El este Profet, Preot, şi Împărat. El este Vultur, Miel şi Leu. El este Crinul din Vale, Trandafirul din Sharon şi Luceafărul de Dimineaţă. El este Rădăcina şi Vlăstarul lui David. El este de la A la Z. El este Tată, Fiu şi Duh Sfânt. El este toate acelea, dar El este Unul. El este un Dumnezeu. Acelea sunt titlurile care sunt ale Lui, dar El este un singur Dumnezeu.

Nimeni nu a fost (vreo pagină a Bibliei, sau vreo istorie până la Biserica catolică) vreodată botezat prin scufundare în numele de „Tată, Fiu, Duh Sfânt.”

92 Dacă îmi arătaţi pagina sau ceva, voi scrieţi-o şi puneţi-o sus aici pentru mine în seara aceasta şi eu voi păşi afară din această biserică zicând: „Eu sunt un făţarnic. Eu am învăţat oamenii greşit.” Dacă voi puteţi să-mi arătaţi un text din Scriptură, sau să-mi aduceţi o istorie, istorie autentică, în care îmi veţi arăta aceea, unde oamenii au botezat vreodată în Biblie în numele de „Tată, Fiu, Duh Sfânt;” sau să-mi aduceţi o Scriptură sau o carte de istorie, o pagină, un citat din istorie, unde cineva vreodată s-a botezat în numele de „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” până la Consiliul din Niceea a Bisericii catolice, veniţi aduceţi-o; şi eu voi ţintui un semn pe spatele meu şi voi umbla prin Jeffersonville, cu voi în urma mea suflând dintr-un corn. Eu îl voi pune acolo. „Sunt un profet fals, înşelând oamenii.”

Şi, pastore, dacă eşti aici în această dimineaţă şi mi-ai face aşa, tu s-ar cuveni să mă laşi să-ţi fac şi eu ţie tot aşa. Vedeţi? Voi doar arătaţi cât de mult vă este frică.

93 Acum, ce este aceasta? Aceasta este Descoperirea! Aceasta este descoperirea! Şi acesta este Duhul Sfânt, Cristos, trimiţând mesajul Său Bisericii. Ascultaţi-L! Ascultaţi-L! Ascultaţi-L! Asta este ceea ce ne învaţă Biblia.

Unde intrăm acum? Dacă nu vă veţi supăra, luaţi-vă timp în această săptămână şi citiţi „Consiliul din Niceea” şi „Cele două Babiloane,” de Hislop.

Acum, istoria lui Josephus este în ordine, dar el a scris numai un paragraf despre Cristos. A zis că acolo era un om numit Isus care s-a dus pe acolo vindecând poporul. El a murit, sau Pilat L-a omorât, sau Irod, L-a condamnat la moarte şi apoi ucenicii s-au dus şi au furat trupul Lui şi l-au ascuns. Şi în fiecare seară, cică, ei mergeau afară şi tăiau o bucată din acesta şi o mâncau, astfel ei ar fi fost canibali. Aşa luau ei împărtăşirea. Vedeţi? Mintea carnală… Josephus nu este unul la care voi să ascultaţi.

94 Dar luaţi „Cartea Martirilor,” a lui Fox, aceea-i bună, este autentică. „Cartea Martirilor” a lui Fox, câţi aţi citit-o? Sigur. „Epocile Timpurii,” a lui Pember, sau „Cele două Babiloane,” a lui Hislop, sau altele tot atât de bune, autentice. Sau cea mai bună pe care o avem este Consiliul din Niceea, Consiliul Pre-Niceea şi Consiliul din Niceea. Şi voi aflaţi acolo că aceea nu era menţionată, nici persoane…

Luaţi Sfintele Scripturi şi vedeţi dacă cineva a fost vreodată - în toată Biblia - botezat [Fratele Branham bate în amvon de trei ori.] în aceste nume-titluri: „Tată, Fiu şi

Duh Sfânt." Aceasta desemnează trei dumnezei. Aceasta-i pentru o ceremonie păgână. Şi catolicismul nu este nimic altceva în lume decât o formă de păgânism a creştinismului. Şi de la Biserica catolică vine Martin Luther, John Wesley, baptiştii, presbiterienii şi aşa mai departe.

Dar în zilele din urmă era o uşă aşezată la mijloc acolo, care a deschis adevărul din nou, cu: „Biblia a zis aşa." Şi marele profet care va veni pe pământ în zilele din urmă... noi credem că el vine. Priviţi, el va avea o Biserică... Acum, noi vedem.

95 Acum, nu uitaţi, aceasta este descoperirea. Voi nu puteţi lua din ea. Acum, ce provocare. Găsiţi o persoană în Biblie, un loc unde ei au botezat vreodată pe cineva în numele de „Tată, Fiu şi Duh Sfânt," sau să stropească pe cineva (Găsiţi aceea în Biblie?) pentru iertarea păcatelor lor. Ei niciodată. Şi fiecare persoană, nu contează cum au fost ei botezaţi, trebuia să vină şi să fie rebotezaţi, din nou, în Numele lui Isus Cristos pentru a primi Duhul Sfânt.

96 Fapte 19: „Pavel a trecut prin coasta de sus a Efesului, găsind câţiva ucenici." El a spus: „Ucenicii," au avut o mare adunare. Ei au urmat un om cu numele de Apollo, care era un avocat convertit, un baptist, care a crezut în Ioan Botezătorul şi a dovedit prin credinţă că Isus era Cristosul.

Pavel a trecut şi a văzut pe Acuila şi Priscilla (în capitolul al 18-lea din Fapte.) Şi apoi s-a dus să ia cina cu Acuila şi Priscilla. Ei au spus acelora despre acest mare om. Ei s-au dus să-l asculte şi l-au ascultat în seara aceea. El a spus: „Este bine şi-i chiar foarte frumos. Asta-i totul bine, dar ai primit tu Duhul Sfânt de când ai crezut?"

Ce este cu voi baptişti sărmani, de acolo, care credeţi că aţi primit Duhul Sfânt când aţi crezut?

El a spus: „Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

Cineva a spus: „Aceea nu era scris în felul acela."

Eu neg aceea. Eu am greaca autentică chiar aici şi ebraica. Biblia spune în greacă şi în ebraică şi de asemenea în aramaică. Toate din ele, eu le am chiar aici, care spun: „Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut?" Este corect. „Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

97 Acum, el a spus: „Noi nici nu am ştiut că acolo ar fi vreun Duh Sfânt."

Atunci a spus el: „Înspre ce aţi fost voi botezaţi?"

Ei au spus: „Noi am fost botezaţi deja de omul care L-a botezat pe Domnul Isus Cristos. Noi am fost botezaţi cu botezul lui Ioan," (aceeaşi gaură de apă, poate, acelaşi om).

Pavel a spus: „Aceea nu e suficient. El a botezat numai spre pocăinţă, nu pentru iertarea păcatelor."

Acum, unii din voi oameni unitarieni care veniţi în jur şi botezaţi pe aceia greşit voi îi botezaţi pentru salvare. Apa nu salvează un om. Acesta-i Sângele, pocăinţa. Nu prin botez spre regenerare, nu, domnule. Regenerarea vine prin Duhul. Botezul este o expresie exterioară că o lucrare interioară de regenerare a fost făcută. Înţelegeţi?

98 Bine, observaţi. El a spus: „Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

Ei au zis: „Nici nu am ştiut că ar fi fost vreun Duh Sfânt."

El a spus: „Cum aţi fost voi botezaţi?"

„Noi am fost botezaţi de Ioan."

El a spus: „Ioan într-adevăr a botezat spre pocăinţă, [spre pocăinţă] spunând că voi trebuie să credeţi în El, [Mielul, Jertfa, care urma să vină] în Domnul Isus Cristos. Şi când ei au auzit aceasta, ei au fost botezaţi din nou, în Numele lui Isus Cristos. Şi Pavel şi-a aşezat mâinile lui peste ei şi ei au primit Duhul Sfânt şi au vorbit în limbi şi au profeţit."

99 Spuneţi-mi dacă aceea nu este Scriptura şi arătaţi-mi când a fost cineva vreodată botezat în vreun alt fel, în Noul Testament, decât în Numele Domnului Isus Cristos. [Fratele Branham strigă cu putere.] Arătaţi-mi!

Sfântul Agabu şi mai mulţi din ceilalţi care au fost botezaţi, până la Conciliul din

Niceea, fiecare din ei au fost botezaţi în Numele lui Isus Cristos. Şi toţi misionarii au lucrat câmpurile Evangheliei în Numele lui Isus Cristos.

Dar când au venit la Consiliul din Niceea, ei au trebuit să-şi pună trei dumnezei. Ei l-au dat jos pe Pavel sau au dat jos pe Jupiter şi l-au ridicat pe Pavel. Ei au dat-o jos pe Venus şi au ridicat-o pe Maria. Ei au avut trei feluri de dumnezeu, tot felul de sfinţi şi orice altceva, au conceput un botez trinitar hrănindu-i acum cu asta şi pe protestanţi. [Fratele Branham bate din palme.] Şi ei încă o înghit.

100 Dar lumina serii a venit acum. Profetul a spus: „Va fi lumină în timpul serii."

Va fi lumină în timpul serii,

Cărarea spre slavă cu siguranţă tu o vei afla.

Pe drumul apei, aceea este lumina astăzi,

Îngropat în Numele preţios a lui Isus.

Tânăr şi bătrân, căiţi-vă de toate păcatele voastre,

Duhul Sfânt cu siguranţă va intra înăuntru.

Luminile serii au venit,

Este un fapt real că Dumnezeu şi Cristos sunt Unul.

Credeţi? Petru a spus în ziua Cincizecimii: „Să vă fie de ştiut, casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut pe acest Isus, pe care voi L-aţi răstignit şi Domn şi Cristos," versetul 16, capitolul al 2-lea. Da! „Dumnezeu a făcut pe acest Isus, pe care L-aţi răstignit, Domn şi Cristos. Toată casa lui Israel să ştie asta negreşit."

101 Am vorbit unui iudeu nu cu mult timp în urmă; aici sus la Casa lui David, el mi-a zis: „Voi Neamurile nu puteţi tăia pe Dumnezeu în trei bucăţi şi să-L daţi unui iudeu. Noi cunoaştem mai bine decât voi despre asta."

I-am spus: „Asta este întocmai aşa, rabinule, noi nu putem tăia pe Dumnezeu în trei părţi." Eu am spus: „Tu crezi în profeţi?"

El a spus: „Desigur."

I-am spus: „Tu crezi Isaia 9:6?"

A spus: „Da."

I-am spus: „Despre cine vorbea profetul?"

„Despre Mesia."

I-am spus: „În ce relaţie va fi Mesia faţă de Dumnezeu?"

A spus: „El va fi însuşi Dumnezeu."

I-am spus: „Este corect." Amin! Vedeţi, acolo aflaţi. Înţelegeţi, voi nu-L puteţi tăia în trei părţi.

102 Dacă voi misionarii de aici… Unul dintre ei urmează să plece aici la iudei, cred că acest om care şade aici. Niciodată să nu încerci tu să dai lui Dumnezeu - adică iudeului, vreun Tată, Fiu şi Duh Sfânt trei; el îţi va spune foarte repede de unde vine asta: „Consiliul din Niceea." El nu va asculta la aceea. Dar tu lasă-l să vadă unde acel Dumnezeu a fost făcut trup şi că El este singurul Dumnezeu, care există. Dumnezeu s-a făcut trup în formă umană şi a trăit printre noi ca să ne sfinţească, să ne răpească. El Însuşi putea veni în forma Duhului Sfânt. Deci Dumnezeu Tatăl şi Duhul Sfânt este aceeaşi Persoană.

103 Biblia spune în genealogia lui Isus Cristos, în capitolul unu din Matei. „Abraham a născut pe Isaac, Isaac a născut pe Iacob," şi în jos ea spune… Şi, lăsaţi-mă să o citesc şi apoi voi veţi ştii despre ce vorbesc. Matei unu, şi vom începe acum de la versetul al 18-lea.

Acum, naşterea lui Isus Cristos a fost în felul acesta: când Maria mama Lui a fost logodită cu Iosif, înainte ca ei să vină împreună, ea a fost găsită cu un Copil de la… Dumnezeu Tatăl?

Se citeşte aceea în acel fel? Găsită cu un copil de la cine? Duhul Sfânt. Eu am crezut că Dumnezeu Tatăl era Tatăl Lui. Atunci Dumnezeu Tatăl şi Duhul Sfânt este

acelaşi Duh, sau El are doi taţi.

Atunci Iosif, bărbatul ei, fiind doar un om drept nevrând să o facă un exemplu public, şi-a pus de gând… să o lase pe ascuns.

Dar pe când el se gândea la aceste lucruri, iată, că îngerul DOMNULUI i-a apărut într-un vis, zicând, Iosife, fiul a lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevasta ta: căci ce s-a zămislit în ea este de la… [Dumnezeu Tatăl, ha?]… Duhul Sfânt.

Aha. Atunci, cine este Tatăl lui Isus Cristos? Duhul Sfânt! Ce este Acela în voi? Ei bine, acela este Dumnezeu Tatăl, de asemenea, nu-i aşa? Sigur.

104 *Şi ea va naşte un fiu şi tu îi vei pune numele ISUS.*

Aici este Dumnezeu Tatăl. Aici este Dumnezeu Duhul Sfânt. Şi aici este Dumnezeu Fiul. Înţelegeţi? Înseamnă asta că sunt trei dumnezei? Biblia nu spune aşa. Cei doi trebuie să fie aceiaşi sau El a avut doi taţi. Înţelegeţi? El nu poate avea doi taţi. Voi ştiţi aceea.

…ea va naşte un Fiu şi ei Îl vor pune numele ISUS: căci El va salva poporul Lui de păcatele lor.

Acum aceasta a fost împlinit în totalitate, ca să poată fi împlinit ce a fost vorbit de DOMNUL prin profetul, zicând:

„O fecioară va fi cu Copil şi ea va naşte un Fiu şi Îi vor pune numele Emanuel, care interpretat înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.”

Capitolul unu din Matei. Şi în Matei 28:19, Isus a spus: „Duceţi-vă, botezaţi în Numele Tatălui, Fiului şi Duhului Sfânt.” Care este deci Numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt? ISUS CRISTOS, desigur.

Voi care aţi citit o poveste de dragoste şi zice: „John şi Mary au trăit fericiţi pentru totdeauna.” Cine este John şi Mary? Mergeţi înapoi la cea dintâi poveste şi voi veţi afla.

Dacă nu există un nume ca “Tată, Fiu, sau Duh Sfânt,” atunci cine a făcut asta? Al cui nume este acesta? Mergeţi înapoi la cea dintâi poveste şi vedeţi despre cine este vorba!

105 Petru, în ziua Cincizecimii, a spus: „Pocăiţi-vă, fiecare din voi şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor.” El a avut descoperirea. Ioan a avut descoperirea. Isus era acea descoperire. El s-a arătat pe Sine chiar aici în Scriptură: „Eu sunt Cel ce era, Care este şi Care va veni, Cel Atotputernic.” Pffiuuf! [Fratele Branham suflă tare ca un şuierat.]

În ordine. Acum, să luăm versetul al 7-lea, foarte repede acum, aşa ca noi să putem ieşi foarte repede cât putem.

Atotputernicia, domnia, slavă şi putere pentru veci şi veci. Amin.

Şi ne-a făcut regi şi preoţi pentru Dumnezeu Tatăl Său; şi a Lui să fie slava şi stăpânirea pentru veci şi veci. Amin.

Vedeţi acea descoperire de acolo? Cum s-a descoperit? Oamenii îşi scarpină capul şi se trag de păr, încercând să afle ce este Tată, Fiu, Duh Sfânt; fac trei din unul. Nu vă trageţi de păr şi nu vă mai tot scărpinaţi. Doar priviţi în sus. Descoperirea vine de sus. Asta-i corect. El o va descoperi. Ea nu este Tată, Fiu, Duh Sfânt. Acelea sunt trei slujbe în care a trăit un singur Dumnezeu.

El era în slujba de Duh prin El Însuşi, deoarece fiinţele umane sunt binevoitoare. Apoi El şi-a făcut un trup, a trăit în el ca să-şi arate sângele Lui, nu prin sex aşa cum a fost în grădina Edenului, ci a arătat un trup creat. Şi prin acel trup născut din fecioară, El a dat Sângele care ne-a sfinţit şi ne-a dezlegat de necredinţa noastră ca să credem în El.

Apoi când credem, noi Îl primim în inima noastră şi acela-i Dumnezeu în noi. Dumnezeu Tată, Fiu şi Duh Sfânt (Vedeţi?), doar ca Profet, Preot şi Împărat. Acela-i acelaşi.

106 În ordine, acum, versetul 7, este anunţul. Anunţul este:

Iată, El vine cu nori; şi fiecare ochi Îl va vedea, şi cei ce L-au străpuns: şi toate seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui…

Oh, cât timp mai avem? Este frumos acolo. Puteţi avea voi disponibil alte douăzeci - treizeci de minute? [Adunarea răspunde: „Amin”] Puteţi ? În ordine. Acum, în seara aceasta vom încerca să prindem restul despre Viziunea din Patmos, în seara aceasta. Astăzi noi urmează să sfârşim asupra Anunţurilor.

Oh. Vă simţiţi bine? [„Amin”] Voi iubiţi această Biblie veche? [„Amin”] Ea este descoperirea la ce? Ce este ea? Dumnezeu se întinde după această Carte şi ridică vălul. A spus: „Acolo este El, Profetul, Preotul, Împăratul, Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, Cel ce era, Care este şi va veni, toate din aceste lucruri. El este Dumnezeu.”

107 Acum, să îndepărtăm vălul doar pentru câteva minute, acum. Domnul ne va ajuta să luăm vălul de pe ochii noştri şi să luăm…

Iată, El vine pe nori;

Cum vine El? „Pe nori.” Ce fel de nori? Nori de slavă. Nu nori de ploaie, sau tunete, ci nori de slavă. Amintiţi-vă în ce fel de nor a fost învăluit când Petru şi ai săi L-au văzut pe muntele Transfigurării. Un nor L-a umbrit, iar îmbrăcămintea Lui a strălucit. El a fost învăluit de un nor. Aceea-i puterea lui Dumnezeu.

Oh, noi ajungem la aceea aici în aceste epoci ale Bisericilor. Eu vă spun că aceste lucrări mă încântă adânc, atunci când mă gândesc la ele. Unde vine El? Vedeţi, în ziua aceea în care trăim… Nici o speranţă nu a mai rămas decât venirea Lui.

108 Acum, să analizăm repede, amintiţi-vă că...

…fiecare ochi Îl va vedea,…

Nu este vorba despre răpire. Oare era ea? Vedeţi? Nu era răpirea. Nu era răpirea. Despre ce vorbea El? Despre cea de-a doua venire.

…şi acei care L-au străpuns, şi toate seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui…

Să analizăm câteva istorii. Să ne întoarcem la Zaharia şi să citim din capitolul al 12-lea. În ordine.

„Şi Domnul a adăugat la Biserică în fiecare zi aşa cum vroia să fie mântuiţi.” Cât de mulţumitori suntem noi pentru descoperirea bună a lui Isus Cristos. Nu sunteţi fericiţi pentru El? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Acum, noi vom ajunge la ea în formă de carte pe cât de repede va fi posibil, pentru ca voi s-o puteţi citi în linişte în camera voastră şi s-o studiaţi.

109 În ordine, Zaharia. Zaharia, capitolul 12 acum, din Zaharia. Şi noi vrem să o luăm foarte pios acum. Şi eu vreau să o iau spre slava lui Dumnezeu. Acum, Zaharia 12, să începem la versetul al 9-lea. Ascultaţi atenţi acum, el vorbeşte despre venire, Zaharia 12, şi noi începem de la versetul al 9-lea:

Şi se va împlini… [Zaharia profeţeşte cu 478 de ani înaintea venirii lui Cristos]

Şi se va împlini în ziua aceea, că Eu voi căuta să nimicesc toate naţiunile care vin împotriva Ierusalimului. [Gândiţi-vă la aceasta.]

Şi Eu voi turna peste casa lui David, şi peste locuitorii Ierusalimului, duhul harului şi al îndurărilor: iar ei se vor uita spre Mine pe care ei L-au străpuns.

110 Acum, când se întoarce Evanghelia la iudei? Când ziua Neamurilor se sfârşeşte, Evanghelia este gata să meargă la iudei. Oh, dacă aş putea doar să vă profeţesc puţin ceva care este pe cale să se întâmple chiar aici. Vedeţi? Chiar în această zi. Înţelegeţi? Aceasta trebuie să se întâmple. Noi ajungem la aceea în epoca Bisericii. Şi acest mare lucru care trebuie să se întâmple, se va duce acolo în Apocalipsa 11 şi va ridica pe acei doi profeţi, Ilie şi Moise întorcându-se înapoi din nou la iudei. Noi suntem gata pentru asta. Totul este pus în ordine, doar gata, acest mesaj al Neamurilor. Aşa cum iudeii l-au adus la Neamuri, Neamurile îl vor da înapoi la iudei şi răpirea va veni.

Acum, ţineţi minte, cea de aici vine după necaz. Biserica nu trece prin perioada necazului. Noi ştim aceea. Biblia a spus aşa. Înţelegeţi? În ordine.

111 Acum, El va turna peste casa lui Israel. Ce? Acelaşi Duh Sfânt (Vedeţi?) după ce Biserica Neamurilor s-a dus.

… şi ei se uită la Mine pe care L-au străpuns, şi ei se vor jeli pentru El, ca

unul care jelește pentru singurul lui fiu şi vor fi în amărăciune pentru El, ca unul care este în amărăciune pentru întâiul lui născut.

Şi în ziua aceea acolo va fi… mare jelire în Ierusalim,… în jelire… şi în valea Megidonului.

Şi ţara va jeli, fiecare familie aparte. Familia casei lui David, aparte… şi familia casei lui Natan, aparte,… şi fiecare casă, aparte; [Când ei văd, ce se va întâmpla?]

112 Ce va fi, când El vine pe nori de slavă la a doua Lui apariţie, şi când acei iudei care L-au străpuns, ştiţi voi, o altă Scriptură spune că ei Îl vor întreba: „Unde ai primit acele răni?"

El a spus: „În casa prietenilor Mei."

Şi nu numai că va fi un timp de jale pentru iudeii care L-au respins ca Mesia, dar acesta va fi un timp de jale pentru acei care au lăsat Neamurile în urmă aici care au acceptat - sau care L-au respins ca Mesia în ziua lor. Ei se vor boci şi vor plânge. Fecioarele adormite se vor boci. Aceea-i Biserica ce a refuzat să primească uleiul în lămpile lor.

Acolo au fost zece fecioare care au ieşit, toţi oamenii buni, dar cinci din ele au avut ulei în lămpile lor. Celelalte cinci au fost oameni buni, dar au omis să-şi obţină ulei în lămpile lor. Şi ele au fost scoase în întunericul de afară, unde va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. Aici este aceasta. „Ei se vor jeli…" Biblia a zis aici că: „Acolo va fi plânsul şi atâtea inimi frânte încât chiar…"

113 Aici, eu vă voi da alta. Genesa 45, dacă voi vreţi să o luaţi. Să o luăm doar într-un moment şi să citim aceea de asemenea din Genesa. Eu cred că este capitolul al 45-lea din Genesa. Mi-ar place să discutăm aici partea în care se face Iosif cunoscut oamenilor lui. Şi noi o vom discuta ca să arătăm simbolurile la ceea ce se va petrece în ziua aceea. Apoi noi le vom lega împreună.

Atunci Iosif nu s-a putut abţine înaintea tuturor acelora care au stat lângă el; şi el a plâns, a făcut ca fiecare om să iasă… de la mine. [Acum, amintiţi-vă, Iosif s-a făcut pe sine cunoscut, el a strigat: „Fiecare de aici, ieşiţi afară."] *Şi acolo nu a stat nici un om cu el, în timp ce Iosif s-a făcut pe sine cunoscut fraţilor săi.*

Şi el a plâns tare: şi egiptenii şi casa lui Faraon l-au auzit. [El desigur că a strigat.]

Iar Iosif a spus fraţilor săi, Eu sunt Iosif; tatăl meu încă trăieşte? Iar fraţii lui nu i-au putut răspunde; căci ei au fost tulburaţi în prezenţa lui.

Iar Iosif, le-a spus fraţilor săi, veniţi aproape… de mine, eu vă rog. Şi ei au venit aproape. Şi el a zis, Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-aţi vândut în Egipt.

Acum nu fiţi necăjiţi de aceea, nici supăraţi pe voi înşivă şi pentru că m-aţi vândut: căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă păstreze viaţa. [Oh, cât de frumos este asta!]

Căci în aceşti doi ani a fost… foamete în ţară: şi… în care… nu va fi nici arat nici recoltat.

Şi Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră să vă păstreze urmaşi pe pământ, şi să vă salveze vieţile printr-o mare izbândă.

114 Lăsaţi-mă doar să iau acum şi să compar aceea cu Zaharia 12, doar pentru un moment. Acum, noi ştim că aceea-i un simbol. Dar dacă învăţaţi simbolurile, atunci voi întotdeauna le aveţi corect, cred eu, în simbol.

Iosif, când s-a născut, era urât de fraţii lui. Este asta corect? Acum, eu vreau să vă arăt că Iosif reprezenta Biserica umplută cu Duhul. Iosif era urât de fraţii lui. De ce? Deoarece el era spiritual. Iosif nu se putea împotrivi pentru că el avea viziuni. El nu se putea împotrivi pentru că el visa (Vedeţi?) şi putea interpreta visele. Puterea aceasta era în el. El nu putea expune altceva, ci numai ceea ce era în el.

Ei bine, atunci fraţii lui l-au urât fără vreo cauză. Dar tatăl lui l-a iubit, pentru că tatăl lui era un profet. Vedeţi cum s-a întâmplat aceasta cu Isus. Dumnezeu şi-a iubit

Fiul Lui. Dar, fraţii, fariseii şi saducheii, L-au urât, deoarece El putea vindeca bolnavi şi profeţii lucruri şi avea vedenii pe care le interpreta. Înţelegeţi ce vreau să spun? Ei L-au urât fără vreo cauză.

115 Şi ce i-au făcut ei lui Iosif? Ei au pretins că era mort şi l-au aruncat într-o groapă. Au luat haina lui plină cu sânge, era în şapte culori pe care tatăl lui a…

Există numai şapte culori în curcubeu. Şi despre curcubeu, noi ajungem la asta mai târziu, cred că în seara aceasta. Curcubeul este peste El aici, peste Isus, unde El arată ca piatra de iaspis şi sardiu şi un curcubeu. Un curcubeu este un legământ şi acela era legământul lui Dumnezeu cu Iosif.

Şi atunci ei - au pus sânge pe haina lui şi au dus-o înapoi la tatăl lui, iar el şi-a închipuit că este mort. Dar el s-a ridicat din groapă şi a fost vândut lui Faraon, la cineva în Egipt, şi un căpitan l-a ţinut. Şi acolo el a profeţit, şi, datorită visurilor lor, el le-a spus la cei doi oameni unde va merge unul şi unde va merge celălalt. Unul era paharnic şi celălalt era brutar.

Apoi el a fost ridicat de acolo, la mâna dreaptă a lui Faraon. Şi nici un om nu putea atinge pe Faraon, numai prin Iosif.

116 Priviţi asta. Acum, când Iosif, a fost vândut acolo la Egipteni… Priviţi. Tot ce el a făcut, a simbolizat pe Cristos. Priviţi la paharnic şi la acest brutar de acolo, ei amândoi au avut visuri. Şi Isus, când El a fost în casa închisorii… Amintiţi-vă, Iosif era în închisoare. Şi când Isus era în închisoare (Cum? Ţintuit pe o cruce) acolo era unul salvat şi unul pierdut. Iosif când a fost în închisoare, unul a fost salvat, iar unul a fost pierdut.

Şi observaţi, că după ce Isus a fost dat jos de pe cruce, El s-a înălţat în ceruri, unde şade la mâna dreaptă a Marelui Duh, Iehova. „Nici un om nu poate veni la Dumnezeu decât prin Mine.” Nu salutarea lui Maria, nici „binecuvântat fie acesta”, sau „binecuvântat fie acela,” ci prin Isus Cristos, singurul Mijlocitor care există între Dumnezeu şi oameni, (Aha-aha.) acel trup preţios în care Dumnezeu a locuit printre noi, care a luat Numele lui Dumnezeu. Şi Dumnezeu a luat un nume uman. Dumnezeu a luat…

117 Priviţi aici. La început când Adam… Eu doar nu mă pot îndepărta de aceea, îmi pare ca şi cum cineva nu o înţelege undeva. Priviţi. Lăsaţi-mă să vă arăt ceva din nou, Duhul Sfânt, mă avertizează să fac asta. Am să părăsesc subiectul meu pentru un moment. Când prima ştire venise din slavă că Adam, fiul, a fost pierdut, a trimis Dumnezeu un înger? A trimis El un fiu? A trimis El pe altcineva? El Însuşi a venit ca să-şi răscumpere fiul lui pierdut. Aleluia! [Fratele Branham bate din palme bucuros.] Dumnezeu nu s-a încrezut în nimeni, numai în El Însuşi. Dumnezeu Însuşi s-a făcut trup şi a locuit printre noi şi a răscumpărat omul. „Noi suntem salvaţi,” a zis Biblia: „prin Sângele lui Dumnezeu.” Dumnezeul muritor a fost… Dumnezeul nemuritor s-a făcut muritor, pentru ca să îndepărteze păcatul, să fie El Însuşi Mielul, ca să intre în slavă şi cu propriul Lui Sânge înaintea Lui în spatele vălului.

118 Acum, Iosif, s-a dus jos în Egipt şi acolo a fost ridicat din închisoare la mâna dreaptă al lui Faraon şi a fost îngrijitorul. Şi totul a prosperat acolo în zilele lui Iosif.

Acum, când Isus se reîntoarce, chiar şi deşertul va înflori ca un trandafir. El este Fiul prosperităţii. Simbolul lui Iosif.

Ei au pus pe Iosif în… Căpitanul l-a avut în casa lui. Tot ce el a făcut a prosperat. Ei l-au pus în temniţă şi întreaga temniţă a prosperat. Şi când el a fost ridicat la înălţime, totul a prosperat în Egipt şi peste tot în lume.

Când El se întoarce, va fi o Ţară de prosperitate. Deşerturile bătrâne vor înflori, şi acolo va fi mâncare pretutindeni. Şi noi putem, fiecare, să şedem sub propriul nostru pom de smochin şi să râdem şi să ne bucurăm şi să trăim pentru totdeauna în Prezenţa Lui, când El vine înapoi ca Împărat.

119 El era Fiul omului: Profetul. Amin! El era Fiul omului: Jertfa, Preotul. El este Fiul omului ca Împărat: Fiul lui David şezând pe tronul majestăţii Sale! Fiul omului, El este…? … Dumnezeu s-a manifestat ca Fiul omului. El a coborât şi a devenit om ca să îndepărteze păcatele din lume. El a devenit om ca un profet. El a devenit om ca un preot. El a devenit om ca un împărat. Împăratul cerului, Împăratul sfinţilor, Împăratul etern, întotdeauna a fost Împărat, întotdeauna va fi Împărat, Împăratul etern.

120 Acum observaţi, când Iosif trecea prin faţa mulţimii, ei trebuiau să sune trâmbiţa, întâi iar ei strigau: „Plecaţi genunchii înaintea lui Iosif.” Nu contează ce a făcea omul, poate el vindea produse pe stradă, când trâmbiţa aceea a suna el îşi pleca genunchii. Un om era gata să se întindă după banii, el şi-a plecat genunchii, pentru că Iosif venea. Oh! Şi eunucul era gata ca să-şi facă actele şi ce făcea atunci? El trebuia să se oprească. „Vine Iosif.” Trâmbiţa suna.

Într-una din aceste zile totul, chiar şi timpul se va opri când Trâmbiţa lui Dumnezeu va suna şi morţii în Cristos vor învia iar dimineaţa etern se crapă, veselă şi clară. Fiecare om îşi va apleca genunchii. „Fiecare genunchi se va pleca şi fiecare limbă va mărturisi despre asta.” Înţelegeţi? Păcatele omului merg înainte, altele urmează.

121 Dar acum observaţi ce s-a întâmplat. Cât de glorios. Când Iosif, după ce s-a căsătorit cu una dintre neamuri şi a primit o familie, Efraim şi Manase. Observaţi, la sfârşit, când Iosif - Iacob a început să binecuvânteze pe Efraim şi Manase, când el a început să-şi pună mâinile, a pus pe Efraim la dreapta şi pe Manase la stânga, pentru ca binecuvântarea mâinii drepte să ajungă la cel vârstnic.

Dar când el a început să se roage, mâinile lui s-au încrucişat, şi el a dat binecuvântarea mâinii drepte la cel mai tânăr în loc de acela care era la mâna dreaptă. Şi Iosif a spus: „Nu aşa, tată. Tu ai pus binecuvântarea pe Manase în loc de Efraim.”

Şi el a spus: „Dumnezeu mi-a încrucişat mâinile.”

Ce? De la iudei, cel mai în vârstă, întâiul ales a lui Dumnezeu, prin cruce a venit binecuvântarea înapoi la Neamuri pentru a-şi lua Mireasa! Binecuvântarea vine prin cruce de la iudei la Neamuri. Au respins: ei au respins Crucea. De aceea, El şi-a luat Mireasa Neamurilor.

122 Acum, când Iosif, înainte de aceasta, când el era - a auzit de fraţii care… Ei au fost afară din părtăşie pentru mulţi ani, iudeii.

Acum, priviţi, noi ajungem înapoi la Zaharia, unde ei s-au bocit şi jelit şi au plâns şi chiar familii se vor separa întrebându-se „Cum am făcut noi aceasta? Cum am putut noi vreodată să facem aceasta?” Când ei spun: „Unde ai primit Tu acele cicatrice, acele răni pe mâinile Tale?” chiar cei care L-au străpuns. El va veni pe nori şi ei Îl vor vedea, chiar acei care L-au străpuns. Şi fiecare casă se va jeli, şi va plânge. Ei nu vor şti ce să facă.

123 Şi când Iosif… Voi cunoaşteţi povestea. Când şi-a văzut fraţii, el s-a făcut ca şi cum nu putea vorbi ebraica şi avea interpret ca să traducă pentru el. Şi pentru că el nu putea vorbi ebraica, el acţiona cum îi plăcea. Dar el a vrut să caute. În final, într-o zi, când ei au adus pe fratele cel mic, aţi observat voi, că acesta era Beniamin care i-a pus sufletul pe foc?

Ce este astăzi, ce anume urmează să-i pună sufletul pe foc, lui Iosif al nostru, lui Isus? Acea biserică tânără care a fost jos în Iran acolo, care a ţinut poruncile lui Dumnezeu şi acesta-i un popor nou născut, care s-a adunat în Palestina, şi s-au întors înapoi din nou! Acea stea a lui David cu şase colţuri, steagul cel mai vechi din lume, o naţiune fiind născută în ultimii câţiva ani. Acesta-i Israel.

Naţiunile se rup, Israel se trezeşte,

Semnele pe care Biblia le-a prezis;

Zilele Neamurilor numărate, cu greu îngreunate;

Întoarceţi-vă, oh, risipiţilor la ai voştri proprii.

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor cad de frică (Doar priviţi la bombe, la bombele atomice);

Fiţi umpluţi cu Duhul, lămpile voastre curate şi clare,

Priviţi sus! Răscumpărarea voastră este aproape.

Profeţii falşi mint, adevărul lui Dumnezeu ei îl neagă,

Că Isus Cristosul este Dumnezeul nostru; (Glorie! Dar descoperirea vine!)

Astfel, noi vom umbla pe unde apostolii au călcat (chiar în acelaşi

loc al lor.)

Căci ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor cad de frică;

Fiţi umpluţi cu Duhul lui Dumnezeu, lămpile voastre curate şi clare.

Priviţi sus! Răscumpărarea voastră este aproape.

(Oh!)

124 Oh, Iosif, când el văzuse pe micuţul Beniamin stând acolo… Acela-i fratele lui mic. Voi vedeţi pe micuţul Beniamin acum care este dincolo, stând chiar acolo. Seminţiile pământului, sau iudeii, se întorc înapoi acolo unde vor fi o sută patruzeci şi patru de mii, stând acolo ca să primească pe Cristos când ei Îi văd venirea. Ei vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru pe care noi L-am aşteptat înainte.” Atunci ei Îi vor vedea găurile… „De unde ai rănile acestea?”

El va zice: „Din casa prietenilor Mei...”

Şi ei se vor jeli şi vor striga, fiecare familie, seminţiile lui David şi Neftali, toate, se vor separa, fiecare familie, plângându-se pe sine, când Îl vor vedea venind pe Acela pe care L-au străpuns.

Care va fi Mesajul Lui? Priviţi la ce a zis Iosif.

125 Priviţi şi un alt lucru. Când Iosif îi avea înaintea lui pe fraţii săi, el i-a privit şi l-a văzut pe micuţul Beniamin, pe Efraim şi pe toţi ceilalţi acolo. Cele doisprezece seminţii, cele zece seminţii atunci, stăteau înaintea lui. El i-a văzut pe toţi stând acolo. El a ştiut că ei erau fraţii lui. Şi el a privit puţin la Beniamin, direct, gâtul lui începea să se umple. El a ştiut că erau ai lui. Ce a zis el? „Fiecare om să mă lase.” Dar ce s-a întâmplat cu soţia şi copii lui? Ei s-au dus în palat.

Unde va merge Biserica neamurilor în răpire? În palat! Mireasa, aleluia! Mireasa va fi luată de pe pământ în răpire! Apoi când El se reîntoarce, Mireasa Lui nu mai este aici, când El se face cunoscut fraţilor Lui, iudeilor, cei care L-au străpuns, cei care L-au respins. Dar soţia şi ai lui preaiubiţi, prietenii apropiaţi de acolo, compania lui proprie trimisă de Dumnezeu stă în Templu.

126 Şi când el a privit, a zis că a fost… Ei nu ştiau. Ei au spus: „Oh, acest prinţ mare.” Şi ei au început să-şi spună unul altuia, oh, despre aceste lucruri pe care ei le-au văzut.

Eu cred că a fost Efraim… Sau nu Efraim, dar un - am uitat care a fost acela acum care - a zis: „Ei bine, noi s-ar fi cuvenit să nu ucidem pe fratele nostru Iosif.” Au zis: „Voi vedeţi, noi o să plătim înapoi,” Ruben. Ruben a spus: „Noi, nu se cuvenea să ucidem pe fratele nostru, deoarece (Voi vedeţi?), noi o să dăm socoteală pentru ceea ce am făcut.”

Şi Iosif stătea acolo. Credeau că el nu înţelege ebraica, oh, dar el o ştia bine.

Unii se gândesc: „Nu poate înţelege vorbirea în limbi,” dar El ştie toate despre aceasta. Da, El ştie. Împărăţia Neamurilor a venit înăuntru cu vorbire în limbi şi interpretări, în capul de aur (capul dintâi) înainte ca să cadă. Ce a sfârşit acea primă dispensaţiune a Neamurilor? Un scris de mână pe perete într-o limbă necunoscută, un om acolo care îl putea interpreta şi le-a spus ce însemna scrisul acela. Aceasta se sfârşeşte în acelaşi fel, (Amin.) a intrat şi sfârşeşte la fel.

127 Ei s-au gândit că el nu putea înţelege acele limbi pe care ei le vorbeau înăuntru, dar el a ştiut asta.

Şi ei au zis: „Voi vedeţi ce am făcut.”

Şi atunci Iosif a văzut că le pare rău pentru ce au făcut. Acum, El vedea tristeţea şi regretul lor pentru respingerea Lui. Astfel El năclădea pe gâtul Lui acum. El este gata să ridice Biserica Lui de pe Pământ, luând-o în slavă, apoi se întoarce, şi atunci toate seminţiile de pe Pământ se vor jeli.

Ce au făcut ei? Ruben şi toţi din ei încep să plângă. Ei spun: „Oh, oh.” Ei s-au temut: „Este el. Acum, noi ştim că suntem înăuntru pentru aceasta. Acum, el ne va ucide. Ştim că o să fim nimiciţi, pentru că este Iosif, cel care a fost departe de noi aşa de mult timp. Este Iosif, fratele nostru, acum noi suntem cu adevărat înăuntru pentru asta.”

El a spus: „Nu fiţi supăraţi pe voi înşivă. Dumnezeu a făcut aceasta ca să vă păstreze viaţa.”

Ce a făcut Dumnezeu? De ce au respins iudeii pe Isus? Ca şi noi Neamurile, ca şi oamenii pe care i-a chemat El pentru Numelui Lui… Dumnezeu a făcut-o ca să păstreze viaţa Bisericii Neamurilor [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] Mireasa!

128 Toate seminţiile care L-au respins se vor jeli. Ei se vor ascunde în vizuini şi în stânci şi lucruri. Ei vor sări - cădea de pe aceşti munţi. Ei L-au respins. Toate rudeniile pământului se vor văieta din pricina Lui. Şi fiecare familie în Israel de acolo se vor separa pe sine. Familiile se vor separa una pe alta, şi vor zice: „De ce am făcut noi asta? Cum am putut noi ca să-L respingem? Cum? Acolo stă El! Acolo este Dumnezeul pe care noi L-am aşteptat! Şi acolo este El cu cicatricele cuielor în mâinile Lui şi noi I-am făcut-o!”

Aceea-i exact ceea ce acei fraţi au spus chiar jos acolo când ei s-au întors şi au zis: „Acolo-i Iosif, pe care noi l-am vândut.”

El a zis: „Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-aţi vândut în Egipt.”

Oh, ei au fost speriaţi şi se jeleau, se văitau şi fugeau unul la altul. „Ce am făcut? Ce am făcut?”

El a zis: „Nu fiţi supăraţi pe voi înşivă, căci Dumnezeu a făcut toate acestea. Dumnezeu m-a trimis înainte.”

129 Dumnezeu a creat pe toţi oamenii. Pe omul alb, omul negru, omul maro, omul galben, orice om. Dumnezeu a creat pe fiecare om. El a creat pe toţi şi toate acestea sunt pentru slava lui Dumnezeu! Iudeii au fost respinşi, pentru ca El să ia o Mireasă dintre Neamuri.

Acela-i motivul că toate acestea sunt simboluri. Astfel Mireasa Neamurilor şi odraslele ei cu ea, acea Biserică glorioasă a Cincizecimii spălată în Sângele Mielului, cu toată puterea învierii trăind în ei, vor învia într-o zi în răpire într-un moment, la o clipire de ochi, ca să fie în prezenţa lui Isus, în timp ce El se reîntoarce înapoi, şi lasă totul ca să se facă Însuşi cunoscut fraţilor Lui!

130 Priviţi ce zice Scriptura aici în încheiere. Oh!

> *Iată, El vine pe nori. Şi fiecare ochi Îl va vedea…* (Acum, El vorbeşte despre a doua venire, nu răpirea.)*… şi acei care L-au străpuns:…*

Capitolul al 7-lea, versetul 1… Sau, versetul 7, capitolul 1.

> *… fiecare ochi Îl va vedea, şi cei ce L-au străpuns: şi toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui. Chiar aşa. Amin.*

Apoi El dă acel citat mare. Cine este acesta? Cine este acesta după care ei urmează să privească?

> *Eu sunt Alfa şi Omega,…* („Eu sunt A şi Z,” A şi Z grecesc, alfabetul grecesc.)

131 Fapte 2:36, bine… Petru a spus: „Nu există nume dat sub ceruri prin care un om trebuie să fie mântuit.” Sau nu, scuzaţi-mă, am citit-o greşit. El a spus: „…lăsaţi ca toată casa lui Israel să ştie sigur că Dumnezeu a făcut pe acest Isus, pe care voi L-aţi răstignit, şi Domn şi Cristos.”

Ioan 14:7 şi 12, Toma [Filip] a spus: „Doamne, arată-ne pe Tatăl şi aceasta ne va mulţumi.”

A zis: „Eu am fost atâta vreme cu voi şi tu nu M-ai cunoscut? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. De ce zici tu: 'Arată-mi pe Tatăl ?'” „Eu şi Tatăl una suntem.”

Eu am spus aceea unei persoane. Doamna a spus: „Doar un minut, Frate Branham. Tu şi nevasta ta sunteţi una?”

Eu am spus: „Dar nu în felul acela.”

Ea a spus: „Pardon?”

Am spus: „D-voastră mă vedeţi?”

A spus: „Da.”

Am spus: „O vedeţi pe soţia mea?”

Ea a spus: „Nu.”

Am spus: „Atunci acela-i felul diferit. El a spus: 'Când voi Mă vedeţi pe Mine, vedeţi pe Tatăl.'”

132 Astfel în sfântul Ioan, sau 1 Ioan 5:7 la 8, voi toţi care o notaţi. 1 Ioan 5:7 la 8. Biblia a zis, vorbitorul, tocmai acelaşi om care a scris această [Fratele Branham bate de câteva ori pe amvon.] descoperire pe care Isus i-a dat-o. El a spus:

> *…acolo sunt trei care mărturisesc în cer. Tatăl, Cuvântul…* [Cuvântul este Fiul.]*… Tatăl, Cuvântul, şi Duhul Sfânt şi aceşti trei una sunt.*
>
> *… acolo sunt trei care mărturisesc pe pământ, apa, sângele şi duhul şi ele sunt de acord…* [nu sunt un unul, dar ele sunt de acord]*… în unul.*

Voi nu puteţi avea pe Tatăl fără să aveţi pe Fiul. Voi nu puteţi avea pe Tatăl sau Fiul fără să aveţi Duhul Sfânt. Corect. Şi apa, sângele şi duhul, acelea sunt elemente care pătrund în trupul Lui.

Când are loc o naştere naturală, care este primul lucru care se întâmplă la naşterea unui prunc? Primul lucru este apa. Următorul lucru este sângele (Este corect?); următorul lucru este duhul: pruncul îşi ia răsuflarea lui şi începe să sufle.

Apă, sânge şi duh; aceea constituie naşterea naturală şi naşterea spirituală. Botezul în apă în Numele lui Isus Cristos, justificarea prin credinţă, crezând în Domnul Isus Cristos. Apa. Care este următorul? Sângele; sfinţirea, curăţirea, fiţi gata, obţineţi-le degrabă!

133 Acolo-i unde voi oamenii nazarineni aţi eşuat. Voi doar aţi mers departe şi nu aţi mers mai departe. Vasele sunt sfinţite pe altar, gata pentru serviciu, dar nu în serviciu. „Ferice de cei (fericirile) care sunt însetaţi şi flămânzi după neprihănire, căci ei vor fi salvaţi.” Vasele sunt sfinţite. Asta este adevărat.

Asta-i ca şi fecioara. Cuvântul „fecioară” înseamnă „pură, sfântă, neamestecată, sfinţită.” Cinci au avut ulei, cinci nu au avut. Cinci au fost umplute şi celelalte doar au rămas în sfinţire. „Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut,” voi baptişti, presbiterieni?

„Noi nu ştim dacă acolo a fost dat vreun Duh Sfânt.”

„Atunci cum aţi fost botezaţi?”

„După ce el şi-a pus mâinile peste ei (după ce au fost mântuiţi şi sfinţiţi), au fost umpluţi cu Duhul Sfânt.” Corect.

134 Apă, sânge şi Duh, Isus a venit ca să spele şi să cureţe şi să sfinţească o Biserică cu propriul Lui Sânge la care El să poată veni şi să trăiască înăuntru. El şi-a dat propriul Lui Sânge a lui Dumnezeu cu care El să ne curăţească de naşterea noastră sexuală şi să ne dea un vas sfinţit, vas sfânt în care El să poată veni.

> *Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea. Totuşi voi Mă veţi vedea, pentru că Eu* [pronume personal] *voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârşitul sfârşitului.*

Amin! „Eu voi fi cu voi şi în voi, până la capăt. Lucrările pe care le fac Eu, le veţi face şi voi. Aceste semne vor urma pe cei ce cred.” Dumnezeu în Biserică. Oh, vai. Dumnezeirea! Acolo sunt trei care mărturisesc în cer, Tatăl, Cuvântul [Fiul], Duhul Sfânt. Ei sunt una.

135 Acum, voi puteţi fi salvaţi, fără să fiţi sfinţiţi. Voi puteţi fi sfinţiţi şi fără să aveţi Duhul Sfânt. Este corect. Duh sfinţit fără să fie umplut, sfinţind inimile voastre, curăţind inimile voastre fără umplerea acestuia cu ceva.

Aceea-i ce El a spus: „Când duhul necurat iese dintr-un om, el umblă prin locuri uscate, vine înapoi, găseşte casa lui toată împodobită, şi vine înăuntru. Situaţia din urmă a acelei persoane este de multe ori - de şapte ori - mai rea decât cum a fost ea la început.” Aceea-i ce vi s-a întâmplat vouă Sfinţenia Pelerinului şi vouă nazarinenilor şi aşa mai departe. Voi aţi acceptat. Şi când Duhul Sfânt vine, începe să vorbească în limbi şi dă semne şi minuni, voi numiţi aceasta de diavolul şi huliţi lucrările lui Dumnezeu, aţi numit acesta un lucru necurat. Vedeţi unde s-a dus Biserica voastră? Ieşiţi din ea! Ceasul este aici! Descoperirea lui Isus Cristos a fost învăţată! Dumnezeu s-a descoperit

în demonstrarea puterii Duhului Sfânt. Amin. Ziua Răscumpărării este aproape.

136 Acum. Dumnezeirea în El, I Timotei 3:16:

> *… fără îndoială mare este taina evlaviei. Căci Dumnezeu s-a manifestat în trup,…văzut de îngeri,… crezut în lume, primit sus în Slavă.*

Oh, doar înainte şi înainte şi înainte. Dar unde suntem noi acum? La sfârşitul versetului al 8-lea.

În seara aceasta, noi începem de la versetul al 9-lea, Viziunea din Patmos. Oh, există lucruri mari în visterie pentru noi. Îl iubiţi? [Adunarea răspunde: „Amin."]

Îl iubesc, Îl iubesc,
Că-ntâi El m-a iubit;
Şi-a câştigat salvarea mea,
Pe lemnul Calvarului.

137 Faceţi voi cu adevărat aceea? S-a făcut Dumnezeu pe Sine cunoscut vouă, a fost descoperit că El este Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, Dumnezeu manifestat în trup ca să şteargă păcatele? El se descoperă pe Sine în aceste zile din urmă în Bisericile Lui, făcându-Se cunoscut.

Acum, aceste lucruri care se desfăşoară în Biserică, priviţi şi vedeţi la capătul acestui Mesaj dacă Biblia nu zice că aceste lucruri se potrivesc perfect! Vedeţi dacă ele nu sunt exact cu epoca Efesiană şi Pergamul, Tiatira şi cu fiecare epocă; a spus cum va face Luther şi cum va face Wesley şi cum această denominaţiune penticostală va merge într-o condiţie căldicică Laodiceană. Dar în mijlocul aceleia, El şi-a tras oamenii afară. Cu exactitate corect.

Noi suntem la sfârşit. Oh, eu sunt aşa de bucuros, eu… Oh, eu mă văd pe mine frânt şi priviţi la prietenii mei, la lucrurile din jur şi veţi vedea lumea şi haosul care este în ea. Apoi gândiţi-vă că venirea Domnului este atât de aproape. Noi suntem la capătul epocii.

138 Inimile oamenilor cad de frică. Pretutindeni, fiecare, ei se alarmează la radio, tot timpul: „Fiţi gata pentru un raid aerian. Luaţi asta înăuntru; duceţi-vă în adăpost." Cum vă veţi ascunde de aceea? Nu vă puteţi ascunde de aceea! Acel lucru va merge la o sută şi cincizeci de picioare în pământ, la o sută cincizeci de mile pătrate. Păi, lovitura din aceasta, dacă ea ar lovi aici, ar scutura Indianapolisul în bucăţi, sau aici în Louisville (Vedeţi?), una din acestea. Greu de spus la ce ajung ei dincolo de aceasta.

Şi priviţi, voi nu trebuie să… Rusia nu trebuie să facă aceea; Cuba poate să facă aceea; orice locuşor micuţ. Un loc mic ca Alcatraz afară acolo poate să o facă, să acopere întreaga lume. Singurul lucru pe care voi trebuie să-l faceţi este doar să vă aliniaţi sus şi să trageţi o sfoară. Voi nu aveţi nevoie de o armată. Voi pur şi simplu aveţi nevoie de un fanatic în mâinile diavolului să o facă. Asta-i exact corect. El o va face, şi apoi întregul lucru este terminat. Toată aceasta se sfârşeşte atunci.

139 Dar, oh, lăsaţi-mă să vă dau acest lucru binecuvântat. Când noi vedem aceea aşa de aproape, când noi vedem că asta se poate întâmpla înainte de dimineaţă. Amintiţi-vă, Biserica se duce înainte ca aceea să se întâmple. Răpirea va fi înainte.

Acum, ca voi să nu fiţi nelămuriţi, amintiţi-vă că Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe, cum a fost în zilele lui Lot…" Amintiţi-vă, înainte ca să cadă vreo ploaie, Noe a fost în arcă. Înţelegeţi? Noe a fost în arcă. El a fost adăpostit acolo. Şi acum, Noe a fost un simbol la Iudei, dar Enoh s-a dus acasă fără să moară. Şi când Noe a văzut pe Enoh mergând, el a ştiut că acela era timpul ca să înceapă lucrul la arcă. Este corect. Acela a fost semnul lui Noe, când Enoh s-a dus acasă. Şi de îndată ce Biserica Neamurilor este răpită, atunci El se face cunocut pe Sine lui Israel. Înţelegeţi? Este corect.

140 Amintiţi-vă, în zilele lui Lot, aşa cum Isus a spus, înainte ca o fărâmă de foc să atingă vreodată Pământul, acel înger a zis: „Grăbeşte-te. Grăbeşte-te. Ieşi afară de aici, căci Eu nu pot face nimic căci tu trebuie să ieşi de aici." Înainte ca vreun foc să lovească, Lot şi familia lui au ieşit afară şi s-au dus. Deci, răpirea va veni înainte ca necazul să înceapă.

Necazul, mulţi oameni au încurcat aceea. Şi noi o vom îndrepta în săptămâna aceasta, cu voia Domnului, prin ajutorul Domnului. Amintiţi-vă că vă uitaţi după o perioadă mare de necaz. Aceea era… Dacă voi veţi simboliza aceea în Biblie, acelea erau

zilele de necaz al lui Iacob (Voi vedeţi?), când el a fost supărat. Aceea nu are nimic de a face cu Neamurile. Neamurile nu au nimic de a face cu asta. Nici un simbol în Biblie pentru aceea. Biserica Neamurilor este răpită.

141 Şi voi priviţi după apa care se schimbă în sânge, şi lucruri ca acelea. Acelea vin pentru Israel din nou, împreună cu Moise şi Ilie. Când ei se întorc, Ilie pentru a patra oară se întoarce înapoi. Şi Duhul… Nici unul din aceia nu au fost morţi. Sau Moise a murit; ei nu ştiu unde l-au înmormântat. El a fost nevoit să fie înviat undeva între atunci şi acolo, deoarece pe muntele Transfigurării, a fost acolo vorbindu-i lui Isus, el şi Moise. Vedeţi?

Astfel, ei vor veni înapoi ca să fie ucişi şi să şadă în locul spiritual numit Sodoma, unde a fost răstignit Domnul nostru, Ierusalim. Ei vor predica la iudei şi vor lovi pământul şi vor închide cerurile şi aşa mai departe în felul acela, la sfârşitul slujbei Neamurilor legându-se cu asta. Şi Neamurile se vor duce acasă şi slujba aceea va continua. Acolo va fi judecata tuturor lucrurilor. Două treimi din pământ cad, şi orice altceva. Când acele trupuri moarte zac pe străzi trei zile, priviţi ce tragedie.

142 Priviţi la aceste fotografii pe care le am de jos din America de Sud, când ei au ucis acolo pe acel misionar penticostal şi nevasta lui, aşezaţi în stradă. El şi doi copilaşi, o fetiţă cu păpuşa ei umflată în felul acela. Ei nici măcar nu i-au ars apoi. Au păşit înainte şi au scuipat pe ei în felul acesta, trei sau patru zile. Fratele Koop luase fotografii; le am acasă. Vedeţi, felul în care ei îl fac. „Apoi şi-au trimis daruri unul altuia.”

Priviţi cum aceea simbolizează în Biblie. Voi vedeţi că Biserica urmează să facă aceea. Este corect. Şi este chiar aproape, şi se mişcă drept înăuntru ca un şarpe, chiar acum, doar aşa de viclean cum numai el poate fi; semnul lucrurilor, chiar acum.

143 Priviţi la profeţia Domnului dată mie în '33, cum se va împlini aceasta: „Ei vor permite ca femeile să voteze; în vot ele vor alege persoana greşită.” Şapte lucruri au fost date. Cinci din ele s-au împlinit deja. Lucrul următor a fost o femeie mare, o biserică, sau putere, sau ceva care să preia aceste State Unite şi să stăpânească. Apoi am văzut-o aşezată doar ca o ruşine, unde ea vine până la sfârşit. Acesta a fost timpul sfârşitului.

A zis: „Ei vor avea o maşină cu care ei puteau conduce, care nu trebuie să aibă nici un şofer în ea.” Ei doar au perfectat-o. A zis, cu unsprezece ani… Duhul Sfânt mi-a spus-o. Acolo este ea în ziar; voi nu puteţi - nu poate fi negată. Acolo este ea pe ziar aşa cum mi-a spus Duhul Sfânt. Cu unsprezece ani înainte ca linia Maginot să se construiască, eu am spus că germanii… „America cu acest preşedinte Roosevelt va fi ticălosul tuturor dintre ei.” Şi este corect. El a fost. Nu să rănesc simţurile democraţilor. Dar eu vă spun; nu este un democrat sau republican acum; este Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu despre care noi vorbim. Eu nu sunt nici democrat nici republican. Eu sunt creştin. Astfel atunci ei… Orice ar fi fost… Dar voi observaţi acolo.

144 Şi priviţi aici, ziua trecută, dacă vreţi să vedeţi ce este acea grămadă de renegaţi, luând acele maşini şi fixându-le unde de fiecare dată ce voi aţi vota pentru d-nul Nixon, voi trebuia ca să votaţi pentru celălalt individ în acelaşi timp. Edgar Hoover a tras maşina afară. Câţi aţi citit-o? Păi, sigur, este peste tot în toate ziarele şi ştirile şi orice altceva. Voi vedeţi unde suntem?

Nu există nimic cinstit, niciodată, decât Cristos. Amin. Oh, acea Carte veche binecuvântată. [Fratele Branham bate pe Biblia lui de trei ori.] Asta aşa este. Asta este singura care vă spune cine sunteţi, de unde veniţi şi unde veţi merge, da, domnule, această Carte veche binecuvântată. Oh, aceea mă face să-L iubesc, voi nu?

Credinţa în Tatăl, credinţa în Fiul,
Credinţa în Duhul Sfânt, aceşti trei una sunt.
Demonii vor tremura şi păcătoşii se trezesc;
Credinţa în Jehova face ca totul să se scuture.

Amin! Mmm. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.]

145 Ce zi măreaţă este înaintea noastră, prietenii mei. Descoperirea lui Isus Cristos pe care Dumnezeu a dat-o îngerului Său vine şi o anunţă prin Ioan, ca ea să poată fi cunoscută prin Epocile Bisericilor, lucruri care sunt în visterie pentru noi.

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze acum, aşa cum ne ridicăm în picioare. Şi... cine cântă la pian, dă-ne un mic acord, dacă vrei. „Ia Numele lui Isus cu tine.”

Acum, ascultaţi-mă. Nu există îndoială că nu sunt străini printre noi în Tabernacol în această dimineaţă. Eu vreau ca voi să daţi mâna cu ei, invitaţi-i, duceţi-i acasă la voi, şi chiar mai mult, faceţi-le fiecăruia dintre ei o bună primire. Eu vreau ca fiecare din voi să facă aceea.

Şi amintiţi-vă, serviciul va începe la ora şapte, în seara aceasta şi la şapte-treizeci eu vă voi vorbi: Viziunea Din Patmos. Mâine seară, cu voia Domnului, eu voi vorbi despre prima epocă a Bisericii, Efes, despre epoca Bisericii.

146 Acum, noi urmează să cântăm: „Ia Numele lui Isus cu tine," micuţul nostru cântec de eliberare a Tabernacolului. Şi lăsaţi pe fiecare să cânte acum. În ordine.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării şi durerii,
Acesta îţi va da bucurie şi mângâiere
Oh, ia-L oriunde mergi.
Nume preţios, oh cât de dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.
Nume preţios, (Nume preţios,) oh cât de dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.

147 Acum, înainte ca să cântăm versetul următor, eu vreau ca metodiştii, baptiştii, penticostalii, catolicii, nazarinenii, Sfinţenia Pelerinului, voi toţi doar întindeţi-vă în jurul vostru şi daţi mâinile cu cineva din faţa voastră, de lângă voi, din spatele vostru, ziceţi: „Prietene, pelerin creştin, sunt bucuros să te am aici în această dimineaţă şi sunt bucuros să am părtăşie cu tine în jurul lucrurilor lui Dumnezeu. Şi eu ştiu că noi am avut un timp mare, sper să te văd aici din nou aici deseară." Ceva în acest fel, aşa cum voi daţi mâinile cu oamenii, în faţa voastră, în spatele vostru, în jurul vostru.

La Numele lui Isus ne plecăm,
Cădem… (Ne vedem diseară, frate.)… la picioare,
Rege al regilor în Cer noi Îl vom încorona;
Când călătoria noastră este completă.
Nume preţios, oh cât de dulce sună!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.
Nume preţios, (Nume preţios,) oh cât de dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.
Până când ne-om vedea!
Dumnezeu să fie cu voi , până la revederea noastră!

Acum, aşa cum ne aplecăm capul:
Până când ne-om vedea! Până când ne-om vedea!

[Fratele Neville vine la amvon şi continuă cântarea după care face rugăciunea de încheiere iar apoi invită oamenii care s-au decis pentru serviciul de botez.]

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7